

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань правоохоронної діяльності

21 травня 2026 року

Веде засідання голова Комітету ІОНУШАС С.К.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, секретаріат, перевірили наявність кворуму, є у нас? Так, доброго дня. Буду просити увімкнути запис.

Доброго дня, шановні колеги, шановні запрошені. Радий всіх вітати на позачерговому засіданні Комітету з питань правоохоронної діяльності. Хочу всіх привітати з Днем вишиванки. Це наш символ, символ нашої держави, я бачу, що багато з вас вдягли вишиванки. Щиро всіх вітаю.

Ми отримали 15 згод народних депутатів членів комітету на проведення засідання в режимі відеоконференції, тож можемо розпочати.

У нас, шановні колеги, по питаннях, які є у порядку денному, запрошені Міністерство внутрішніх справ, Офіс Генпрокурора, Генеральний штаб, Міністерство оборони, Національна поліція, Міністерство юстиції, Уповноважений Верховної Ради з прав людини, КДКП. Також у нас присутні народні депутати: Дмитро Олександрович Разумков, Віктор Васильович Бондар. Доброго дня, шановні колеги.

РАЗУМКОВ Д.О. Добрий день.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Радий вітати...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Сергій Костянтинович!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, Максима Аркадійович, одну хвилинку.

Шановні колеги, радий вітати в залі нашого Богдана Євгеновича Драп'ятого, заступника міністра внутрішніх справ.

Вам запропонований порядок денний засідання комітету. У кого є пропозиції?

БУЖАНСЬКИЙ М.А. У мене є пропозиції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Максим Аркадійович.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Шановні колеги, я прошу поставити на голосування і прибрати сьогодні, при всій повазі до авторів, з порядку денного законопроект 15115. Справа в тому, що у нас ще рік тому в першому читанні проголосований законопроект 12442 майже на ту саму тему. Але він зовсім інакше вирішує цю проблему, він вирішує змінами до Кримінального кодексу адміністративного, і вони протирічать один одному. І ми не можемо розглядати цей законопроект, доки Верховна Рада не визначиться з голосування по другому читанню стосовно 12442.

Я бачив порядок денний, він стоїть на цей тиждень, він був на минулому тижні в порядку денному. І я сподіваюсь, що ми швидко його пройдемо, і зможемо повернутись до пропозиції Дмитра Олександровича, я її підтримую. Там є питання до вигляду, але в цілому, безумовно, так. Але зараз ми це розглядати не можемо. Я прошу поставити це на голосування і прибрати цей пункт з порядку денного. Ми не можемо пропонувати Верховній Раді рекомендувати два протирічних законопроекти одночасно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я так розумію, мова про відкласти, Максим Аркадійович?

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Так-так, не розглядати сьогодні...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз я підніму статус, одну хвилинку. Секретаріат, 12442. Ви казали, перше читання. Комітет друге вже, друге читання, Максим Аркадійович.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Так, друге читання, в тому-то і справа.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Просто ви сказали – перше. Друге читання.

Будь ласка, Дмитро Разумков. Дмитро Олександрович, будь ласка.

РАЗУМКОВ Д.О. Дякую.

Шановні колеги, ну, немає такої норми, що якщо один законопроект знаходиться на розгляді Верховної Ради, то ви не маєте права розглядати інший. Будь ласка, тоді яка норма Регламенту це забороняє? Плюс це різні законопроекти. Це зміни до адміністративного, а ваш законопроект - до речі, там теж, правда, багато хороших норм, - зміни до кримінального. І він схожий не з 15-им, а з 15114, наш інший законопроект. То там якраз більше перетинань. Саме тому, наприклад, ми не наполягали на тому, щоб його розглядати, тому що, дійсно, ваш законопроект йде в другому читанні.

Щодо законопроекту 15115, там штраф для співробітників, в першу чергу ТЦК або інших посадових осіб, які порушують умови внесення до реєстрів, і коли на жінок в першу чергу - я думаю, що ви пам'ятаєте історію з Харковом, - їх вносили до реєстру військовозобов'язаних, потім накладали штраф 17 тисяч гривень, я вважаю, що це відповідна і нормальна норма, в 170 тисяч штрафу для співробітників ТЦК.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Аркадійович підняв руку. Будь ласка.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Дмитро Олександрович, я в жодному разі не сказав, що існує якась норма, яка забороняє нам одночасно розглядати.

Більше того, ви знаєте, я був автором закону, який заборонив примусово ставити жінок на військовий облік. Він прийнятий восени 2022 року. І я підтримую вашу ідею стосовно відповідальності за оті випадки, поодинокі чи непоодинокі, коли ж таки з'являлися випадки, що жінка поставлена на військовий облік. Я просто прошу вас, тут ніхто вас не позбавляє права на законодавчу ініціативу, прошу, щоб ми рухались step-by-step, і в нас дійсно виникає плутанина, бо ми одночасно пропонуємо дві різні речі.

Я пропоную, щоб ми зараз розглянули наш законопроект у залі, а я знаю, що за нього є голоси, всі голосували, там нема протиріч. Ми рік на ньому працювали. І потім повернулись до вашого вже з урахуванням того, що в нас прийнято. Я прошу комітет підтримати мою пропозицію зняти це питання на сьогодні, просто відкласти до розгляду у другому читанні 12442.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Для колег, щоб зорієнтувалися, законопроект 12442 має назву: про внесення змін до Кримінального кодексу щодо встановлення кримінальної відповідальності за порушення законодавства з питань військового обов'язку, військової служби, мобілізаційної підготовки, мобілізації, вчинені керівниками ТЦК та соцпідтримки, головами та членами військово-лікарських комісій.

Законопроект, який у нас зараз у порядку денному? – це проект Закону про внесення змін до статті 210-1 Кодексу України про адмінправопорушення щодо відповідальності за порушення правил ведення військового обліку службовими особами.

Ставлю на голосування пропозицію Максима Аркадійовича відкласти розгляд, змінити запропонований порядок денний, відкласти розгляд законопроекту (реєстраційний номер 15115). Будь ласка, в нас нема Сергія Анатолійовича в залі. Якщо не буде заперечень, Максим Васильович буде здійснювати підрахунок голосів. Є в нас Сергій Анатолійович?

МІНЬКО С.А. Да, доброго дня, шановні колеги. Я оговорив це питання з Максимом Васильовичем, дякую за допомогу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Немає заперечень?

Будь ласка, Максим Васильович

ПАВЛЮК М.В. Переходимо до голосування.

Алексєєв.

АЛЕКСЄЄВ С.О. Алексєєв Сергій – утримався.

_____. Що?

ПАВЛЮК М.В. Утримався.

Арешонков.

АРЕШОНКОВ В.Ю. Володимир Арешонков – утримався.

ПАВЛЮК М.В. Бакумов.

БАКУМОВ О.С. Бакумов Олександр – проти.

ПАВЛЮК М.В. Бородін.

БОРОДІН В.В. Бородін – за.

ПАВЛЮК М.В. Бужанський.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Бужанський – за.

ПАВЛЮК М.В. Галушко.

Дануца. Дануца. Немає.

ПАВЛЮК М.В. Захарченко. Захарченко.

ЗАХАРЧЕНКО В.В. Захарченко – за.

ПАВЛЮК М.В. Захарченко – за. Петро Миколайович, виключіть мікрофон, будь ласка.

Іонушас Сергій.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.

ВІЗНІЮК П.М. Вибачте.

ПАВЛЮК М.В. Колєв.

КОЛЄВ О.В. Колєв Олег – утримався.

ПАВЛЮК М.В. Куницький.

ПАВЛЮК М.В. Мамка.

Мамоян.

Медяник.

МЕДЯНИК В.А. За. Підтримую.

ПАВЛЮК М.В. Медяник підтримує.

Михайлюк. Галина Олегівна, ви з нами? Поки що ні.

ПАВЛЮК М.В. Мінько.

МІНЬКО С.А. Мінько – за.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

Неклюдов.

НЕКЛЮДОВ В.М. Неклюдов – за.

ПАВЛЮК М.В. Осадчук.

ОСАДЧУК А.П. Осадчук – за.

ПАВЛЮК М.В. Павлюк – за.

Савченко.

Устінова.

Яцик.

ЯЦИК Ю.Г. Яцик – проти.

ПАВЛЮК М.В. Яцик – проти.

Григорій Миколайович долучився. Ви не голосуєте? Все, Григорій Миколайович не голосує.

9 – за, 3 – утрималися, 2 – проти. Рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дмитро Олександрович Разумков, бачу, руку підняв. Будь ласка.

РАЗУМКОВ Д. О. Да, я хотів би подякувати всім колегам, які не підтримали це рішення, тому що...

МАМКА Г.М. Дмитро Олександрович, зверніть увагу, я не голосував.
Зверніть увагу, принципово.

РАЗУМКОВ Д.О. Добре, хто не голосував, хто утримався і хто був проти, тому що це якраз історія не про те, хто автор і ми граємося, чий закон має піти. Я буду голосувати за законопроект Бужанського, до речі, я вважаю, що він хороший, але це якраз показник того, що політичні історії у нас набагато важливіші...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Це не Бужанського, Дмитро Олександрович.

РАЗУМКОВ Д.О. Кого?

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Це не мій.

(Шум у залі)

РАЗУМКОВ Д.О. Якщо можна, я завершу. Але це якраз показник того, що боротьба із свавіллям ТЦК вона йде в політичній площині, а не в тому, щоб покарати винних.

Ще раз дякую всім, хто не голосував, був проти або утримався.
Дякую, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Дмитре Олександровичу, що долучилися.
Будь ласка, В'ячеслав Медяник.

МЕДЯНИК В.А. Там трошки інша ситуація, я хотів би доповісти щодо даного законопроекту. Ми проводили підкомітет щодо законопроекту, він межує між адміністративною відповідальністю та кримінальним проступком. І дуже багато висновків щодо даного

законопроекту дужу-дуже негативні. Тому підкомітет насправді вирішив рекомендувати комітету його повернути автору на доопрацювання. Це просто я наперед це кажу. Тому тут питання щодо голосування тут немає ніякої політики...

ГОЛОВУЮЧИЙ. В'ячеслав Анатолійович, ми зараз не розглядаємо його. Зрозуміло. Дякую.

Шановні колеги, переходимо до затвердження порядку денного з врахуванням пропозиції, яка набрала голоси, Максима Аркадійовича Бужанського. Будь ласка, ставлю на голосування затвердження порядку денного.

Максим Павлюк.

ПАВЛЮК М.В. Алексєєв.

АЛЕКСЄЄВ С.О. Алексєєв Сергій – за ...*(Не чути)*

ПАВЛЮК М.В. Арешонков.

АРЕШОНКОВ В.Ю. Володимир Арешонков – за.

ПАВЛЮК М.В. Бакумов.

БАКУМОВ О.С. Бакумов Олександр – за.

ПАВЛЮК М.В. Бородін.

БОРОДІН В.В. Бородін – за.

ПАВЛЮК М.В. Бужанський.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Бужанський – за.

ПАВЛЮК М.В. Галушко Микола Леонідович.
Дануца.

ДАНУЦА О.А. Олександр Дануца – за.

ПАВЛЮК М.В. Захарченко.

ЗАХАРЧЕНКО В.В. Захарченко – за.

ПАВЛЮК М.В. Іонушас.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іонушас – за.

ПАВЛЮК М.В. Колєв.

КОЛЄВ О.В. Колєв Олег – за.

ПАВЛЮК М.В. Куницький.

Мамка.

Мамоян.

МАМКА Г.М. За, за.

МАМОЯН С.Ч. Мамоян – за.

ПАВЛЮК М.В. Медяник.

МЕДЯНИК В.А. Медяник – за. Підтримую.

ПАВЛЮК М.В. Михайлюк.

МИХАЙЛЮК Г.О. Михайлюк Галина – за.

ПАВЛЮК М.В. Дякую. Враховано.
Мінько.

МІНЬКО С.А. Мінько Сергій – також за.

ПАВЛЮК М.В. Неклюдов.

НЕКЛЮДОВ В.М. Неклюдов – за.

ПАВЛЮК М.В. Осадчук.

ОСАДЧУК А.П. Осадчук – за.

ПАВЛЮК М.В. Павлюк – за.

Савченко.

Устінова.

Яцик.

Григорій Миколайович, повторіть, будь ласка.

ЯЦИК Ю.Г. Яцик – за. Яцик – за.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

МАМКА Г.М. Григорій Мамка – за.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

19 – за. Рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Рішення прийнято.

Дмитро Олександрович, там у вас рука піднята. Ви з нами ще, чи то залишилось?

Шановні колеги, переходимо до розгляду законопроекту про внесення змін до Закону України "Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю" щодо утворення Міжвідомчої координаційної комісії у сфері боротьби з організованою злочинністю (Нацкоординатора) (реєстраційний номер 13676), поданий Кабінетом Міністрів У нас комітет головний, повторне перше читання.

Основний у нас відповідальний Володимир Захарченко, але в нього поганий зв'язок. Ми домовились, що буде доповідати профільний заступник Максим Васильович Павлюк. На це питання у нас запрошені присутні представники: Міністерства внутрішніх справ, Богдан Євгенович Драп'ятій; Офіс Генпрокурора, повинен бути Максим Юрійович Крим, Ашот Арташевич Геворкян, Сергій Валер'янович Шмаленя, – вибачте, якщо неправильно назвав прізвище ваше, – Петро Миколайович Візнюк.

Богдан Євгенович в залі. Максим Юрійович Крим, ви на місці?

КРИМ М.Ю. На місці, так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Бачу вас. Доброго дня. Радий бачити на засіданні комітету.

Будь ласка, Максим Васильович, досить довго ми працювали над цим законопроектом. До чого вийшли?

ПАВЛЮК М.В. Доброго дня ще раз, шановні колеги. Дякую, Сергій Костянтинович.

Насправді давно досить прийняли цей законопроект з пропозицією повторного першого читання. Дуже довгий час, декілька місяців намагались подружити Офіс Генерального та Міністерство внутрішніх справ, щоб вони знайшли якийсь компроміс навколо цього питання. Не знаю, чи получилось, чи ні, зараз почуємо їхні остаточні позиції навколо цього питання. Найбільше дискусій було з приводу однієї насправді норми, яка міститься в статті 15 прим. 1 щодо входу до складу міжвідомчої координаційної комісії у сфері боротьби з організованою злочинністю, входу Офісу Генерального прокурора за згодою. Тобто Міністерство внутрішніх справ наполягало, щоб Офіс Генерального прокурора був на постійній основі там за замовчуванням, а Офіс Генерального прокурора наполягав, щоб вони долучалися за згодою, оскільки це конституційний орган, він не є в системі координат Кабінету Міністрів України, він є незалежний, і тому якщо він і може входити до національного координатора, то тільки за згодою.

Підкомітет прийняв саме таке рішення, саме таку редакцію, всім вона була надана для ознайомлення. Я буду просити дану порівняльну таблицю, даний законопроект саме в такій редакції прийняти за основу з подальшим доопрацюванням до другого читання. Але якщо ми почуємо сьогодні інші позиції, особливо позицію Міністерства внутрішніх справ та Офісу Генерального прокурора, то я не бачу перешкод для того, щоб не прийняти його за основу і в цілому, якщо будуть такі пропозиції також.

Дякую, Сергій Костянтинович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Богдан Євгенович Драп'ятий.

ДРАП'ЯТИЙ Б.Є. Доброго дня, шановний Сергію Костянтиновичу, шановні народні депутати. У першу чергу я хочу висловити слова вдячності профільному комітету, всім народним депутатам України, які долучалися до

підготовки цього законопроекту на підкомітеті та до підготовки його до прийняття у повторному першому читанні. Насправді цей законопроект є важливий, оскільки він дійсно надасть можливість посилити координацію між всіма суб'єктами у сфері боротьби з організованою злочинністю, всіма органами державної влади України в цьому питанні. А також цей законопроект ще спрямований на виконання наших євроінтеграційних зобов'язань. Окремо я хочу подякувати за врахування у законопроекті ролі народних депутатів щодо участі в склад Національного координатора з питань боротьби з організованою злочинністю, оскільки Національний координатор буде працювати над осучасненням законодавчої бази у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Щодо доцільності включення керівництва Офісу Генерального прокурора України до складу Національного координатора ми висловлювали відповідне бажання і прохання. Водночас з метою, щоби досягти компромісу, щоб вийти на остаточну редакцію, позитивне прийняття цього рішення ми погоджуємося на відповідну редакцію проекту закону, який підготував підкомітет, до повторного читання і просимо народних депутатів підтримати цей законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміла ваша позиція підтримати.

Будь ласка, Офіс Генпрокурора, які ваші думки? Можемо зразу його приймати, цей законопроект, у такій редакції?

КРИМ М.Ю. Доброго дня. Ми так само погоджуємося з тією редакцією, яку запропонував Максим Васильович. Тому ми підтримуємо цей законопроект у такій редакції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміла позиція.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Повна згода. Можна голосувати. *(Шум у залі)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович і Олександр Сергійович.

_____. Шановні колеги...

МАМКА Г.М. Я трохи розумію, як хтось сказав, що я трохи юрист. Тут, по суті, за згодою немає ніякого відношення до Офісу Генпрокурора, там даже слова «згода» нема. Згода стосується народних депутатів, які за згодою можуть увійти. А так створюється Кабінетом Міністрів, і міністр внутрішніх справ очолює її.

З приводу участі Генерального прокурора. До участі в роботі Національного... можуть залучатися Генеральний прокурор або перший заступник Генерального прокурора, або уповноважена Генеральним прокурором посадова особа. Якщо залучається, то на підставі чого? Хтось же повинен звернутися, щоб залучити. Можна мені пояснити? Є дорадчий орган, є міністр внутрішніх справ, який очолює, він повинен звернутися по процедурі залучення Генерального прокурора до Генерального прокурора, я правильно розумію? Так точно. Тобто це не згода, а залучення.

ПАВЛЮК М.В. Або Генеральний прокурор у разі наявності про створення звертається до міністра внутрішніх справ і просить його долучити.

МАМКА Г.М. Це як, Генеральний прокурор просить долучитися.

ПАВЛЮК М.В. Генеральна прокуратура є під Кабінетом Міністрів, координує діяльність Кабінет Міністрів Офіс Генерального прокурора чи ні?

БАКУМОВ О.С. Це не має значення.

МАМКА Г.М. Немає вообщє до цього органу.

ПАВЛЮК М.В. А це орган при Кабміні.

МАМКА Г.М. І що?

ПАВЛЮК М.В. І то. А як може Офіс Генерального підпорядковуватися Кабміні? Це незалежний орган.

МАМКА Г.М. Так тут не питання, питання ж не стоїть підпорядкування.

БАКУМОВ О.С. А вироблення, напрацювання політик державних.

МАМКА Г.М. Совершенно правильно.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Ви маєте на увазі і та процедура залучень?

МАМКА Г.М. Да. Совершенно правильно. А якщо не звернувся?

НЕКЛЮДОВ В.М. Олександр Васильович!

МАМКА Г.М. А якщо Генеральний хоче, а цей не звернувся?

(Загальна дискусія)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, будь ласка. *(Загальна дискусія)* Колеги, будь ласка, по черзі. Не вмикайте мікрофони.

НЕКЛЮДОВ В.М. Можливо, до Захарченка Володимира Васильовича. Володимир Васильович, ви як...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Владлен Михайлович, я не надавав слово, в нас по черзі іде, спочатку Олександр Сергійович, потім ви. Якщо можна, коротко, Олександр Сергійович.

БАКУМОВ О.С. Дорогі і шановні колеги... Ну, коротко в мене не вийде. Дивіться, тому що компроміс, досягнутий між МВС і прокуратурою, – це все добре, але цей компроміс точно не узгоджується з Законом України про організаційно-правові засади боротьби з організованою злочинністю.

Чому? Дивіться, відкриваємо закон і читаємо, що відповідно до його положень, до статті 5, до державних органів, які беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю, належать Національна поліція, Служба безпеки України, НАБУ, у тому числі прокуратура. Вона не виокремлюється в якийсь допоміжний, до речі, вона стоїть з-поміж інших і рівних, вони є рівними у сфері боротьби залученими.

У статті 6 закону відповідного встановлюються напрями боротьби, як саме здійснюється боротьба з організованою злочинністю. Це виявлення, розслідування, припинення, запобігання правопорушень, вчинених учасниками злочинних угруповань, і притягнення винних до відповідальності. А це вже явно і прямо пов'язано із органами прокуратури. І тому говорити про те, що у когось з органів державної влади має бути специфічний статус щодо обов'язковості участі цього органу в цій координації, я вважаю, є недоречним. Апелювати до того, що у прокуратури немає повноважень це робити або в Законі «Про прокуратуру» це не вказано, так в Законі «Про прокуратуру» багато що не вказано. Не вказано те, що вказано в Законі про ОРД, не вказано про те, що вказано в Законі «Про Вищу раду правосуддя», коли вони делегують двох членів ВРП. Про це ж не згадується і про це немає в нормах Конституції.

Чому ви не згадуєте Закон «Про прокуратуру», частину другу статтю 25 про проведення координаційних нарад щодо...? Так як же так? Тобто тут загальна злочинність, вона може бути в координації і належить це... і

здійснюється відповідними прокурорами на відповідних рівнях, а тут прокуратура як інституція відмовляється від обов'язкової участі у координації в боротьбі з організованою злочинністю, яка є фундаментальною частиною загальної злочинності. Ну як так? Для мене не зрозуміло, чому інші. Координаційний штаб – це ж не виконавчий орган влади. Координаційний штаб формує проблему і започатковує основи на ті виклики, як з ними боротися, формує пропозиції до реалізації політик урядом, державою, Верховною Радою. Чому хтось має бути за згодою? За згодою може той, хто відповідно не перебуває в стійких публічних правовідносинах, це політичні фігури. Умовно кажучи, народний депутат, зрозуміло, він буде писати за згодою. Це ми не можемо обійти, бо це практика. Але робити так, щоб якийсь орган за власною згодою, хочу, не хочу, тоді у мене виникає до вас, колеги: а з кого питати? З кого тоді питати в такому разі? То хто у нас відповідає за злочинність? Прокурор відповідно до Закону «Про прокуратуру» і його статті 25? Чи міністр внутрішніх справ і всі, хто задіяні в координації на рівні держави? А в мене не буде відповіді.

Тому я вважаю, що такий варіант, якщо ми йдемо по стороні того, що прокуратура лишається в пулі фундаментальних і впливових органів державної влади, які безпосередньо, у тому числі, і відповідають за боротьбу із злочинністю, тому повною мірою прокуратура має бути залучена до цього процесу, на правах рівного серед рівних, рівного серед рівних, або ж ми виключаємо повністю прокуратуру із Закону України про організаційно-правові засади боротьби з організованою злочинністю: і з статті 5, і з статті 6, у тому числі частину другу статті 25 Закону України «Про прокуратуру» в частині проведення координаційних нарад як таку, що не відповідає Конституції і є відповідно додатковим елементом повноважень, які не узгоджуються із розділом VI нашого Основного Закону.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Можна питання до Бакумова поставити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Аркадійович, потім Максим Васильович.

БАКУМОВ О.С. Розділом VII, вибачте, будь ласка, оговорився, Конституції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, да, да, Владлен Михайлович, потім Максим Васильович.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Олександр Сергійович, два питання для вас. От ви процитували Закон про боротьбу з організованою злочинністю, чи там тотожні поняття «прокуратура» та Офіс Генерального прокурора? Я не сперечаюсь з вами, просто хочу зрозуміти. Це перше питання.

І друге питання. Дивіться, от у нас є основні засади боротьби з організованою злочинністю, і там наявні всі ті органи, які ви назвали, у тому числі прокуратура. А зараз йде мова не про основні засади, а про створення дорадчого координаційного органу. То чи зобов'язані ми автоматично переносили все з Закону про боротьбу в Закон про створення консультативного дорадчого органу? Розумієте, що йде мова?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Олександр Сергійович.

БАКУМОВ О.С. Дякую, шановний Максиме Аркадійовичу. Дійсно, Закон України про організаційно-правові засади боротьби з організованою злочинністю передбачає систему органів у статті 5, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, і там наведені відповідні визначення щодо участі органів, органів саме, Національної поліції, безпеки, органи прокуратури України. Дійсно, там говориться про органи. Але ж наші зміни

стосуються також цього закону, яка стосується створення Міжвідомчої координаційної комісії у сфері боротьби з організованою злочинністю і відповідно її склад, відповідно. І ця стаття 15.1, 15 прим, вона містить відсилання до цієї 5 статті, до цих органів. Відсилання в якому вигляді? Входять керівники визначених у частині другій пункту 3 статті 5 органів, керівники входять так відповідно. І якщо ми говоримо, якщо вони там керівники всі входять, то вони мають входити, і ми не можемо перебирати, хто хоче, а хто не хоче, бо це вже, мені здається, питання взаємовідповідальності.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Владлен Михайлович.

НЕКЛЮДОВ В.М. Дякую, Сергій Костянтинівч.

Взагалі питання координації, координації органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю державних органів, вона дійсно дуже важлива, оскільки вони розробляють ті заходи, встановлюють причини, встановлюють проблеми, які є в організації цієї роботи, взагалі в організації злочинності і встановлюють строки для виконання, найголовніше, виконання цієї діяльності, цієї наради, конкретно координаційної наради.

Колись коли прокуратура була оком держави, то координаційні наради дійсно були ефективні, проводилися дійсно з різних тих чи інших питань, з проблемних питань і ставили завдання тим чи іншим органам, де були недоліки, і були конкретні виконавці. Тут в цьому законопроекті ми не встановлюємо ні відповідальності, це буде така чи квазіміжвідомча координаційна комісія, що тільки буде розроблятися, буде рекомендаційний характер. Але яка ж буде відповідальність, якщо органи, які приймають участь чи будуть приймати участь у цій нараді, яка буде відповідальність за невиконання? Ми це не передбачаємо.

І от у мене постає питання, Максим Васильович, як взагалі, якщо будуть проходити ці наради, комісія буде діяти? От вони не виконають, як ми будемо реагувати на це? Ми передбачаємо за це відповідальність?

_____. *(Не чути)*

НЕКЛЮДОВ В.М. Якщо ми не передбачаємо, то це буде квазі, вона буде діяти як квазікомісія, вона не буде виконувати завдання. Наприклад, прийде завдання до конкретного органу, що ви маєте виконати. Буде формальна відповідь, і тоді я не знаю, що буде, яку ціль ми досягнемо.

ПАВЛЮК М.В. Вимога європейська.

НЕКЛЮДОВ В.М. Ну, вимога. Окей. Окей. Тобто я думаю, що ми самі себе обманюємо, шановні колеги. Я не бачу тут досягнення мети. Мету ми передбачаємо яку?

Максим Васильович, якщо ми передбачаємо, що Кабінет Міністрів створить цю комісію, ми маємо внести зміни в профільний Закон про Кабінет Міністрів, щоб функцію додати?

БАКУМОВ О.С. Ні, вони охоплюються. Основною і фундаментальною функцією Кабінету Міністрів є забезпечення правопорядку.

НЕКЛЮДОВ В.М. Не треба. Окей.

Колеги, я хочу сказати, до Максима Васильовича питання, як буде виконуватись рішення? Вони будуть надходити до органів, які будуть входити до цієї комісії? Яка буде відповідальність? Ми будемо передбачати, чи це буде так, формальний характер воно нести? Це головне.

ПАВЛЮК М.В. Владлен Михайлович, все залежить від нас, чи ми передбачимо цю діяльність, чи не передбачимо до другого читання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Васильович, будь ласка.

НЕКЛЮДОВ В.М. Я пропоную передбачити, бо якщо ми...

ПАВЛЮК М.В. Давайте розглядати, Владлен Михайлович.

НЕКЛЮДОВ В.М. Якщо ми не передбачимо, то ми жодної мети не досягнемо. Тоді це буде просто закон раді чого, щоб комусь сказати?

ПАВЛЮК М.В. Владлен Михайлович, я коротко відреагую, але попрошу ще Офіс Генерального прокурора підключитись до цієї дискусії. Ми не змінюємо фундаментальних там засад діяльності Офісу Генерального прокурора, вони і так здійснюють координацію. Вони проводять координаційні наради з органами досудового розслідування. Ми в цьому питанні взагалі фактично нічого не змінюємо.

Тут іде мова про дорадчий орган і те, що він начебто має щось робити. Але дійсно відповідальності ніякої немає, обов'язку, ну, може, скажімо так, частково буде обов'язок в органів його виконувати. Але знову ж таки приходимо до того, що оскільки очолювати цей орган буде міністр внутрішніх справ, ми виходимо з того, що міністр внутрішніх справ не має права, повноважень надавати вказівки чи доручення Генеральному прокурору, заступнику Генерального прокурора чи взагалі прокурору. Тому саме було прийнято таке рішення про те, що Офіс Генерального прокурора або уповноважена Генеральним прокурором посадова особа може залучатись до діяльності цього органу.

А ще прошу дати хоча б 2 хвилини Офісу Генерального, щоб теж прокоментували і обґрунтували їх позицію...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Офіс Генерального прокурора.

КРИМ М.Ю. Дякую, Максим Васильович. Я хотів би додати те, що фактично 15 прим., говорячи про Нацкоординатора, не говорить ані слова про те, що Нацкоординатор буде боротись з організованою злочинністю. Це дорадчий орган, який формує певну політику, яка буде враховуватись Кабінетом Міністрів України. Тому слова Олександр Сергійовича Бакумова в частині того, чому стаття 5 і 15 прим. не можуть корелюватись, я вважаю не зовсім об'єктивними. Тому що органи прокуратури дійсно координують діяльність правоохоронних органів, у тому числі в боротьбі з організованою злочинністю, і можуть залучатись до роботи дорадчих органів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Григорій Миколайович. А, бачу, Максим Аркадійович. Григорій Миколайович.

МАМКА Г.М. Дивіться, я розумію, що цей законопроект на виконання вимог, перший момент. Але все-таки вот эта ініціатива, прошу, якщо можливо, викинути з перспектив за основу, в цілому. Я все-таки, давайте позицію – перше читання, а потім вот это може координуватись, може от по прокурору, більше може правками, будуть якісь ініціативи, нові механізми щодо... Тому що при таких історіях, які виникають у нас, міністр, наприклад, не запрошує, Генеральний прокурор наполягає, процедури немає, – просто, що я переживаю, процедуру цю дописати, виписати. Але повноважень в комісії, по суті, в дорадчого органу абсолютно ніяких, які обов'язкові для виконання іншим органом, абсолютно. Вони можуть рекомендувати, і то процедуру, я не зрозумію, як вони будуть рекомендувати. Як бачить Європейський Союз в цій конструкції боротьби з організованою злочинністю такого дорадчого органу, поживемо, побачимо.

Але все-таки, якщо можливо, не психувати за основу і в цілому, а перше читання, а потім уже подивимося, який механізм можна залучити між першим і другим для того, щоб все-таки відрегулювати цю історію і не було цього конфлікту, який я кажу, який, може, його і не буде, а можуть виникнути, буде і все інше. То тоді, наприклад, керівнику цієї комісії, який зобов'язаний запросити всі органи, можуть вказати такий механізм, але процедуру якусь можна запустити. Просто що репліка Сергія Костянтиновича ми скільки довго... Ні, під стенограму ви не будете, я ж давно не стесняюсь уже. Довго ми мудохаємося з цим законопроектом. Ми з президентськими законопроектами років по 8, Сергій Костянтинович, мудохаємося, по шкоді. Розумієте, да, 8. То це для цього законопроекту ще і термін невеликий.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Аркадійович, Андрій Петрович, і переходимо до голосування.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Шановні колеги, мені все ж таки здається, я уважно слухав Олександра Сергійовича і мені здається все ж таки, що ми про різні речі, що засади боротьби з організованою злочинністю і створення координаційно-дорадчого органу – це все ж таки різні речі і не обов'язково ми маємо переносити один в один норми, які містяться в існуючому законі. Але я погоджуюся з Григорієм Миколайовичем, давайте щоб уникнути, щоб у нас не було ображених і ми не створили помилку, давайте голосувати в першому читанні і ще раз повернемося до пропозицій і думок, працюючи над другим читанням.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Андрій Петрович, будь ласка.

ОСАДЧУК А.П. Мене, ви знаєте, печалить в черговий раз, що словосполучення «організована злочинність» на сьомий рік нашої роботи

звучить в основному при обговоренні цього законопроекту. У всіх інших питаннях щось ми не так багато уваги цьому надаємо, а все це обговорення тривале, скільки це вже, пару надцять місяців, воно більш виглядає не як якесь інституційне, а як якесь особистісне змагання конкретних керівників, які, не знаю, виборюють якийсь свій статус чи що. Бо що значить за згодою? А якщо згоду не дасть, так що, значить прокуратура не буде брати участь в цьому процесі? Це ж дурниця абсолютно.

Тому, можливо, нам треба ще якогось консультанта з теорії держави і права, бо тут деякі коментарі звучать дуже цікаві. А по суті я думаю, що треба прибирати «за згодою», я по суті поділяю більшу частину риторики Бакумова і голосувати в першому і в цілому, і забути це питання, хай хоч хтось займається нормально координацією боротьби з організованою злочинністю.

Дякую.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Можна, Сергій Костянтинович?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Сергійович, потім Максим Аркадійович. Колеги, дивіться, якщо можна, Олександр Сергійович. Колеги, в нас було три місяці дискусій саме про те, яким чином і хто, і розмежування тих чи інших функцій. Нарешті органи, які будуть виконувати ці функції, вони дійшли до згоди, дійшли до компромісу, да? Тобто перш за все ним. Ми розуміємо, що стосовно народних депутатів, те, що ми з Володимиром Васильовичем казали, також ці норми включені.

Давайте проголосуємо, Андрій Петрович пропозицію вносив, Максим Васильович. Можливо, якщо органи вже згодні, ми зможемо за основу і в цілому проголосувати, таке питання.

Будь ласка, Максим Аркадійович.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Я просто хотів нагадати Андрію Петровичу, він не був присутній на засіданні підкомітету, що там лунали думки, з якими важко сперечатися, що керівник Офісу Генерального прокурора знаходиться на найвищій ланці серед правоохоронців, тобто його ніхто не може з правоохоронців викликати кудись і так далі. Прокуратура здійснює процесуальне керівництво, тому підпорядкувати його будь-якому, в тому числі міністру внутрішніх справ, ми просто не можемо.

ОСАДЧУК А.П. Тут немає ніякого, Максим, тут немає ніякого підпорядкування, ніхто його не викликає. Він не правоохоронець, він правосуддя.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Ні, ні, ні. Андрій Петрович...

ОСАДЧУК А.П. Він рівний серед рівних. Ну, хтось просто має координувати. Як Голова Верховної Ради...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прокуратура – це частина органів правосуддя.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Він не правосуддя, він орган правопорядку.

НЕКЛЮДОВ В.М. Згідно Конституції як правоохоронний орган, це не усунуто...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Але, якщо він не дасть згоди, то він не буде брати участь в обговоренні та напрацюванні стратегії та пропозиції. От і все.

ОСАДЧУК А.П. Він не може не брати участь відповідно до профільного закону, не може.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, якщо ми кажемо про процесуальну функцію, про координацію, в будь-якому випадку будь-які правоохоронні органи, органи досудового розслідування, якщо ми кажемо про реальну боротьбу злочинності, вони приходять і погоджують процесуальні документи з прокуратурою. І я думаю, що ні в кого немає сумніву, що саме прокуратура фіналізує всі процесуальні документи перед тим, як вони йдуть до суду. Тому, якщо ми кажемо про процесуальну функцію і про те, що зазначено в 5 статті, що там органів прокуратури, ми це не змінюємо будь-яким чином. У даному випадку створюється національний координатор, який буде розглядати питання загальні політики, пов'язані з боротьбою саме з організованою злочинністю. Тому знайшли от таку компромісну модель, яка і передбачає залучення прокуратури без порушення процесуальних функцій або статусу прокуратури згідно з Конституцією, Міністерство внутрішніх справ з цим теж погодилося.

Тому, шановні колеги... Давайте колеги, Олександр Сергійович...

Будь ласка, Владлен Михайлович.

НЕКЛЮДОВ В.М. Дякую, Сергій Костянтинівич.

Враховуючи думку, Олександр Сергійович надав мені слово, передав, я дуже вдячний, я йому теж частенько надаю слово і своє віддаю, бо я знаю, що його думка докторська вона буде мати значення для всіх членів комітету, і не тільки, всіх членів Верховної Ради, всіх наших колег.

Колеги, ви знаєте, я чому хочу, щоб ми все-таки в першому читанні тільки голосували, бо щоб ми не наробили помилок. Це буде, я вважаю, велика помилка, бо тут дійсно не прописано ні відповідальності, ні алгоритму, нічого. Це буде формально.

Я хочу зазначити, що, колеги, якщо ми дійсно, Андрій Петрович сказав, щоб хтось займався координацією. Функція координації вона закріплена за прокуратурою, інша справа, що якщо б ми авторитет прокуратури не принижували, а ми все ж таки, я не забував, що ми прибрали класні чини

прокурорам, немає мотивації, і це знизило суттєво повагу до працівника органу прокуратури і взагалі до органу. Ви подивіться, як знизився рейтинг. Коли прокурор заходив в формі до суду, це як стимулювало дисципліну, і рішення суду було найбільш ефективним, ми досягали мети. Зараз, ви подивіться, що ми робили, ви запитайте в прокуратурі, скільки залишок, або в суді, скільки залишку справ в суді нерозглянутих. І це потребує вирішення.

Ми кажемо про реформи, а коли немає рішень суду, про яку ми реформу будемо казати? Рішення, десятки тисяч справ не розглянуто. І якщо би піднімали... У мене законопроект лежить про уже державні ранги, окей, не класні чини. Давайте розглянемо його. Давайте піднінемо рейтинг прокуратури, а ми через цей рейтинг досягнемо мети і в кримінальному процесі, бо тоді будуть вирішуватись питання і захищатись права держави, громадян і суспільства у суді. А якщо цього нема, то про що ми питаємо? Тоді координація буде, тоді будуть приходити... не приходити, а прибігати до прокурора на координацію, і тоді будуть виконуватись рішення, будуть захищатись права, реалізовуватись всі програми, у тому числі і програми по боротьбі з організованою злочинністю.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Сергійович.

БАКУМОВ О.С. Пане голову, шановні колеги, дякую вам за потужну, змістовну дискусію. Я думаю, що ми вже наближаємось до нашого виваженого, об'єктивного і неупередженого рішення по вказаному законопроекту. Але головне, що ми говоримо, ми обмінюємося думками. Це найфундаментальніше, що може бути, щоб дійсно знайти правильне рішення. Бо в цьому, дійсно - Максим Васильович, ви праві, - зміст нашої роботи.

Я єдине, що хотів би сказати, шановні мої колеги - ті, хто висловлювались щодо підпорядкування, багато колег, тут непоодинокі були думки, - ніякого підпорядкування в будь-якому координаційному органі

немає. Це дорадчий орган відповідно, який дозволяє на рівні перших осіб, керівників обмінятися відповідними практиками, які відбуваються в їх органах. А тому ми не можемо говорити про те, що керівник НАБУ або керівник СБУ... СБУ – це конституційна інституція, - що вона підпорядкована міністру внутрішніх справ, тому що він просто очолює цей координаційний орган. Очолюючи орган, ця особа не набуває якихось надповноважень чи якихось прав надання певних вказівок. Добре, Руслан Стефанчук є Головою Верховної Ради. Він може надати мені якусь вказівку, я народний депутат? Ні.

ПАВЛЮК М.В. Підкомітету давав вказівку розглянути.

БАКУМОВ О.С. Давай, Максим, серйозно казати – не може. Перший серед рівних, але тільки на цьому майданчику. Жодного ми не говоримо слова про якесь підпорядкування. Тому тут відносин підпорядкування апріорі не впливає і вони не виникають, але в рахунок того, що все ж таки цей орган формує серйозні питання, стратегію майбутню держави щодо боротьби з організованою злочинністю, які, правильно каже Андрій Петрович, держава час від часу просто відкладає і взагалі не згадує, хоча це питання є фундаментальним для держави. Бо організована злочинність – це, вибачте мене, це кол-центри, організована злочинність – це порно салони і все це, що відбувається. Це організована злочинність. Але ж вона всіх влаштовує. *(Шум у залі)* Колеги, бачите, як я дискусію в залі піднімаю. Тому, дивіться... *(Шум у залі)* Колеги, тому дуже треба виважено до цього підійти. І мене дуже і дуже бентежать оці слова за участю, чи за згодою, чи без згоди. За згодою, без згоди, пам'ятаєте, вступ у статеві зносини, оце згода, не згода, письмову надай чи усну. *(Шум у залі)* Абсолютно.

Тому я пропоную серйозно поставитись до цього питання і підійти виважено. Можна, я вважаю, нам як комітету в рахунок того, що цей законопроект пов'язаний з євроінтеграцією і він є нашим зобов'язанням, щоб

виконати, і поважаючи і ставлячись з повагою до роботи всіх правоохоронців, всіх, і прокуратури, і Нацполіції, і СБУ, ми ухвалюємо їх у першому читанні, ще раз все обговорюємо, подаємо поправки і виходимо на друге читання. Можемо зробити так, попросити скоротити строк підготовки до другого читання вдвічі відповідно до статті 116 Регламенту, якщо в цьому буде необхідність, пане голову.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

Шановні колеги, тоді є пропозиція...

ПАВЛЮК М.В. Я нагадаю пропозицію підкомітету: прийняти в повторному...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Одну хвилинку. Григорій Миколайович, будь ласка.

МАМКА Г.М. Дивіться, по суті, перше читання, на мою думку, для того, щоб вирівняти ці неузгодженості, які ми проговорили на цьому, на засіданні комітету. Да, 116-ту точно надо добавити, тут би я погодився з В'ячеславом. Але все-таки давайте ж ми визначимося з цими погонами. От Владлен... Давайте все-таки розглянемо після голосування за цей законопроект тоді за погони, тому що там є генералісимус, Владлен Михайлович мені обіцяв, що він должен бути. Давайте все-таки, але якщо уже йти, то йти. Погони повинні бути в кожного. Ні-ні, чому потрібно його почати розгляд? Давайте хоч почнемо. Почему? Тому що ми на підставі розгляду комітету ми залучимо сюди Міністерство фінансів, щоб вони хоч приблизно порахували, скільки нам необхідно коштів з бюджету при поверненні погон заложити в бюджет. Я думаю, що все-таки давайте після цього голосування все-таки проголосуємо, щоб доручити керівнику комітету, да, если что, щоб поставити на наступний...

НЕКЛЮДОВ В.М. Дайте Григорію Миколайовичу закінчити.

МАМКА Г.М. Ні, давайте тоді доручимо Владлену Михайловичу після цього розглянути на підкомітеті цю історію і на наступне засідання комітету внести на комітет. І тоді, коли ми почнемо його розглядати, тоді уже підключити всі органи, в тому числі Міністерство фінансів, для того, щоб все-таки зрозуміти цифру до бюджету, про яку необхідно говорити.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, тоді така пропозиція теж в нас компромісна, хтось казав за основу і в цілому, хтось казав інше. Є пропозиція, ставлю на голосування рекомендувати Верховній Раді проєкт Закону реєстраційний номер 13674 за наслідками розгляду у повторному першому читанні прийняти за основу зі скороченням строків підготовки до другого читання, колеги.

Будь ласка, Максим Васильович.

ПАВЛЮК М.В. Переходимо до голосування. Готові, колеги? Включайтесь, відео, аудіо, вільні зразки підпису.

Алексєєв.

АЛЕКСЄЄВ С.О. Алексєєв Сергій – за.

ПАВЛЮК М.В. Арешонков

АРЕШОНКОВ В.Ю. Володимир Арешонков – за.

ПАВЛЮК М.В. Бакумов.

БАКУМОВ О.С. Бакумов Олександр – за.

ПАВЛЮК М.В. Бородін.

БОРОДІН В.В. Бородін – за.

ПАВЛЮК М.В. Бужанський.

БУЖАНСЬКИЙ А.М. Максим Бужанський – за.

ПАВЛЮК М.В. Галушко. Галушко. Бровари не на зв'язку.

Дануца.

Захарченко.

ГАЛУШКО М.Л. Галушко – за.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

ДАНУЦА О.А. Олександр Дануца – за.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

Захарченко.

ЗАХАРЧЕНКО В.В. Захарченко – за. Дуже поганий зв'язок. Захарченко
– за.

ПАВЛЮК М.В. Іонушас.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іонушас Сергій – за.

ПАВЛЮК М.В. Колєв.

КОЛЄВ О.В. Колєв Олег – за.

ПАВЛЮК М.В. Куницький. Нема.

Мамка.

МАМКА Г.М. Григорій Мамка – за. Ну, скорочення термінів вообщє по логикє і по тим графікам, що у нас у Верховній Раді, абсолютно нічого не бачу, ні до чого.

ПАВЛЮК М.В. Мамоян. Суто. Немає.

Медяник.

МЕДЯНИК В.А. Медяник – за. Підтримую.

ПАВЛЮК М.В. Михайлюк.

МИХАЙЛЮК Г.О. Михайлюк Галина – за.

ПАВЛЮК М.В. Мінько.

МІНЬКО С.А. Мінько Сергій – за.

ПАВЛЮК М.В. Неклюдов.

НЕКЛЮДОВ В.М. Неклюдов – за.

ПАВЛЮК М.В. Осадчук.

ОСАДЧУК А.П. Осадчук – за.

ПАВЛЮК М.В. Павлюк – за.

Савченко.

Устінова.

Яцик.

ЯЦИК Ю.Г. Яцик – за.

ПАВЛЮК М.В. 18 – за. Рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. 18 – за. Рішення прийнято.

Шановні колеги, я попрошу з'ясувати, чи в нас долучився народний депутат Бондар, ми його запрошували. Є?

БОНДАР В.В. Долучився, долучився, я на місці. Дякую.

МАМКА Г.М. А ми коли поставимо на голосування ту пропозицію, яку я давав?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

МАМКА Г.М. Да, доручити підкомітету. Давайте. Сергій Костянтинович, давайте голоснем, доручимо Владлену Михайловичу, та і все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, дякую.

У нас в «Різному» надійшло звернення, хочу підкреслити, що це звернення народного депутата не депутатське, це фактично лист.

МАМКА Г.М. Сергій Костянтинович!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

МАМКА Г.М. Ми ж говорили, обговорювали питання поставити доручити Неклюдову провести підкомітет по погонах.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, переходимо до розгляду цього питання. У нас надійшло звернення народного депутата Віктора Васильовича Бондаря, вірніше, було звернення до Голови Верховної Ради України Стефанчука. Звернення було відправлено листом без будь-яких посилань...

БАКУМОВ О.С. Олександр Дануца, виключи мікрофон.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...на статтю, що стосується депутатського звернення, немає. У нас долучився заявник. Резолюція Стефанчука: прошу розглянути та надати відповідь.

Шановні колеги, ми скерували це звернення і запросили до участі Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру і Офіс Генерального прокурора. Надійшов лист, з яким ви ознайомлені, він є в СЕДО за підписом заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. В якому він зазначає, що наведені Бондарем звернення обставин щодо порушення, на думку заявника, прокурором САП вимог КПК вже були предметом перевірки під час розгляду заяви захисника про відвід прокурора кримінального провадження. І за результатами розгляду про відвід Вищий антикорупційний суд 14.04 прийняв рішення про відмову в її задоволенні у зв'язку з відсутністю для цього підстав.

Ухвалюючи рішення, суд дійшов до висновку про відсутність порушення прокурорами САП положень частини другої статті 482.2 КПК і інших порушень, в тому числі вказаних у зверненні. І просить у зв'язку із

зайнятістю розглянути звернення народного депутата на засіданні Комітету з питань правоохоронної діяльності без представника САП.

Також ми зверталися до Офісу Генерального прокурора. Я попрошу секретаріат, станом на зараз перевірити чи не надходили якісь листи офіційні позиції Офісу Генерального прокурора. Будь ласка, секретаріат, перевірте, щоб я міг доповісти.

Для вас, шановні колеги, хочу зазначити, що звернення, яке направляв народний депутат, воно стосувалося, воно адресовано Руслану Олексійовичу Стефанчуку і стосувалося двох питань. Одне питання це було до Комітету з питань правоохоронної діяльності, інше – до Комітету Верховної Ради з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради.

І відповідно є лист, який відправлений Віктору Васильовичу, за підписом голови комітету Кальченка. Він зазначає, що опрацьовано звернення народного депутата та зазначає про позиції, посилаючись на статтю 17, він перелічує повноваження комітетів Верховної Ради України, а також зазначає про розгляд звернення згідно статусу народного депутата, зазначає пропозицію Конституційного Суду щодо особливостей здійснення Верховною Радою парламентського контролю, який викладений в рішеннях. Він зазначає, що Верховна Рада здійснює парламентський контроль в різних організаційно-правових формах, але тільки в межах передбачених Конституцією, як впливає зі статті 19: органи державної влади діють в межах і спосіб та їх представники не повинні втручатись в діяльність прокуратури, якою відповідно до статті 121 охоплюється питання підтримання державного обвинувачення, представництво інтересів громадянина держави в судах, визначених законом, нагляду за додержанням органу, який проводить ОРД, дізнання досудового розслідування, нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень. Це стосується і Верховної Ради, і органів, і народних депутатів.

Хочу зазначити натомість, що згідно з Законом України «Про комітети Верховної Ради України» у нас є контрольна функція комітетів, яка полягає в

аналізі практики застосування законодавчих актів діяльності державних органів, їх посадових осіб з питань, віднесених до предметів відання комітетів, підготовці та поданні відповідних висновків та рекомендацій на розгляд Верховної Ради.

Звернення народного депутата Віктора Васильовича піднімає це питання, застосування норми 482-2 КПК України. Зміни до цієї норми вносились і були предметом розгляду і комітетом Верховної Ради України. Тож оскільки у нас є контрольна функція, яка полягає в аналізі практики застосування законодавчих актів діяльності державних органів, зокрема прокуратури й судів, ми повинні розглянути дане звернення в рамках саме застосування 482-2 без посилянь і розгляду конкретної кримінальної справи, бо в нас немає таких повноважень.

Водночас вважаю, що ми повинні заслухати шановного нашого колегу Віктора Васильовича. Будь ласка, Віктор Васильович, вам слово. Секретаріат, з'ясували, чи є якась позиція Офісу Генпрокурора, чи надіслали вони своїх представників? Немає. З цього питання саме.

Тоді, будь ласка, Віктор Васильович, вам слово.

БОНДАР В.В. Дякую, Сергій Костянтинович. Дякую, шановні колеги. Дійсно, коли приймалось питання про зняття депутатської недоторканності так зване, було передбачено, прийняті окремі статті, які забезпечували, гарантували права і свободи народним депутатам України як особам зі спеціальним статусом. Саме тому була прийнята стаття 482-2 до Кримінального процесуального кодексу.

Колеги, може, я так, щоб послухали...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, будь ласка, я просто відпустив заступника міністра внутрішніх справ, бо воно не стосується цього питання. Вибачайте. Продовжуйте, Віктор Васильович. Уважно слухаємо вас.

БОНДАР В.В. Давайте я тоді почну спочатку, щоб всі почули. Коли знімалось, приймалось рішення про зняття депутатської недоторканності, було прийнято рішення, і ви пам'ятаєте, у Верховній Раді Президент України, керівництво Верховної Ради України, фракції і... обговорювалось про те, що має бути якийсь все ж таки запобіжник для осіб зі спеціальним статусом. І цей запобіжник був прописаний у якості гарантування прав і свобод в Кримінальному процесуальному кодексі окремими статтями. Зокрема була прийнята стаття 482-2: «Особливості порядку притягнення до кримінальної відповідальності, затримання, обрання запобіжного заходу, проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій стосовно народного депутата України», народного депутата. Частина друга цієї статті говорить, що клопотання про дозвіл на затримання, обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту, обшук, порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції і, увага, а також про застосування інших засобів, у тому числі негласних слідчих (розшукових) дій, що відповідно до закону обмежують права і свободи народного депутата України, розгляд яких віднесено до повноваження слідчого судді, мають бути погоджені Генеральним прокурором України або особою, що виконує обов'язки Генерального прокурора.

От я спеціально зробив викопіювання, роздрукував і виділив кольоровим текстом цю норму. Ми під час аналізу документів, які стосуються моєї кримінальної справи, виявили, що у нас є факти, коли прокурор САП без погодження з Генеральним прокурором подавав щодо мене клопотання про продовження строку дії обов'язків, покладених на підозрюваних, у зв'язку з застосуванням запобіжного заходу у вигляді застави. Так, зокрема, 18 вересня 2025 року він подав таке клопотання до слідчого судді і, на жаль, забув підписати його у Генерального прокурора, тобто погодити. Таким чином Генеральний прокурор був абсолютно ні сном,

ні духом, вибачте за фразеологію, щодо того, що відносно спеціального суб'єкта подається клопотання, і слідчий суддя його розглядає.

На аргументацію про те, що це мало бути абсолютно погоджено з Генеральним прокурором, ми можемо навести інші матеріали. В матеріалах цієї ж справи раніше або пізніше, коли подавалися клопотання, прокурор відповідно САП погоджував дані клопотання з Генеральним прокурором України. Зокрема 13 січня, наприклад, 2026 року подавалося таке саме клопотання з таких самих обставин і воно було погоджено Генеральним прокурором України паном Русланом Кравченком і відповідно воно зайшло легально, офіційно, юридично правильно.

До того 17 листопада, наприклад, 2025 року подавалося таке саме клопотання і прокурор не забув, а пішов і погодив його з Генеральним прокурором Русланом Кравченком. Тобто сказати, що ця процедура не передбачена і не є обов'язковою, неможливо, бо прокурори і до того, і після того знали, що такі дії мають бути погоджені з Генеральним прокурором України.

Коли ми подали відвід на цих підставах до судді слідчого, він, розглядаючи цей відвід, те, що написав нам відповідь, вам, ви кажете, прокурор САП Клименко, він розглянув це питання, але він забув використати під час розгляду останню частину частини другої статті 482/2, тобто він переписав початок цієї статті, що обов'язково потребують погодження Генеральним прокурором затримання, обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або домашнього арешту, обшук, порушення таємниці листування, телефонних розмов та іншої кореспонденції і негласні слідчі (розшукові) дії або оперативно-розшукові дії. От я спеціально виділив ті пункти, на які посилається слідчий суддя, і на підставі чого він відмовив і сказав, що дії були законні.

Але я повертаюся до самої суті статті. В статті чітко прописано, і ми це читаємо, що клопотання про дозвіл на затримання, обрання... а також про застосування інших заходів, що відповідно до закону обмежують права і

свободи народного депутата України. Таким чином, інших заходів не було у переліку посилок, на які зробив слідчий суддя, і відповідно ця частина статті була просто відкинута прокурором, відкинута слідчим суддею, і вони просто вирішили, що в цій ситуації мають право і мають собі можливість не погоджувати з Генеральним прокурором такі дії.

Унаслідок таких дій слідчий суддя ухвалив рішення відносно мене, і цим рішенням було передбачено в тому числі обмеження моїх прав і свобод, прав на пересування Україною, було повішено на мене електронний браслет, та інші запобіжні заходи були включені на підставі незаконного, як тепер з'ясовується, клопотання, поданого простим прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

От це рішення слідчого судді. На підставі цього рішення було на мене застосовано електронний браслет і обмежено право на пересування Україною крім там декількох областей: Київська область, там Хмельницька, Житомирська, Вінницька транзитом. Практично 80 відсотків території країни було під заборобою на переміщення. Я був обмежений у правах і свободах і так далі.

Я звернувся до комітету. Дійсно, це не депутатське звернення, це лист інформаційний, щоб поінформувати профільний комітет про таке порушення, надзвичайне порушення з боку прокуратури прав і свобод народного депутата.

Сьогодні мова йде не про мене, сьогодні мова йде про застосування спеціальної статті Кримінально-процесуального кодексу. Сьогодні мова йде про те, що фактично без Генерального прокурора поза його сферою відповідальності, поза його спиною в суд подаються документи, які обов'язково мають бути погоджені з Генеральним прокурором. Мова йде про те, що слідчий суддя, розглядаючи документи, не перевіряв погодження Генерального прокурора. Підтверджується, ще раз повторюю, необхідність таких погоджень тим, щоб перед цим і після цього половина зрозуміли цю ситуацію, вони погоджували обов'язково такі клопотання з Генеральним

прокурором України. Це фактично було їхнє особисте рішення, прокуратури САП, не погоджувати і швидко провести це питання, бо поспішали вони, запізнювалися зі строками.

Друге. Ми звертаємося до вас з проханням відповідно інформувати Генерального прокурора про ці події, інформувати про порушення прав спеціального суб'єкта, щоб він звернув на це увагу і, можливо, там провели свої розслідування, як це сталося і чому без погодження з Генеральним прокурором були подані ці клопотання. Я повторюю, до того і після того вони погоджували з Генеральним прокурором ці клопотання. Тобто я і мої захисники звернулись до дисциплінарної комісії прокурорів щодо притягнення прокурора, який підписав це подання, це клопотання, до дисциплінарної відповідальності. Зараз Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розглядає це подання, воно у них на розгляді. Ми сподіваємося, що буде відкрито провадження і буде об'єктивно надана оцінка цим діям.

Чому я вирішив звернутися? Я вирішив звернутися, тому що це стосується не мене, це стосується всієї Верховної Ради. Коли приймали ці зміни до Кримінального процесуального кодексу, коли розглядала Верховна Рада їх, спеціально був передбачений запобіжник у вигляді Генерального прокурора, який мав гарантувати права і свободи народного депутата і інших осіб зі спеціальним статусом. Мова йде і про народного депутата, і про суддів, тобто про всіх тих, відносно кого документи має підписувати Генеральний прокурор. Чомусь Спеціалізована антикорупційна прокуратура в цьому випадку вирішила, зокрема один прокурор, вирішили не погоджуватись з Генеральним прокурором і навіть не інформувати його про ці подані клопотання. Тому це зухвале порушення, яке призвело до порушення прав і свобод, яке призвело до відповідних ухвал слідчого судді, яке призвело до того, що ці ухвали були виконані і я був обмежений в правах, носив електронний браслет і так далі.

Тому я хочу звернути вашу увагу на ці прикрі події. Я хочу звернути увагу Верховної Ради і я прошу розглянути мій лист з інформуванням про це і підготувати відповідне рішення комітету, щоб направити його Голові Верховної Ради, щоб він інформував Генерального прокурора про такі події, які відбулись відносно народного депутата. Я думаю, якщо перевірити інші клопотання і документи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури у відповідні суди, то будуть неодноразово знайдені аналогічні порушення, відповідно просто на них ніхто не реагував, а зараз уже, мені здається, потрібно реагувати. Не може бути такого, щоб ми приймали Кримінальний процесуальний кодекс, потім його ніхто не виконує і ніхто на це не реагує, і нема ніякої відповідальності, так не може бути.

Відповідь, яку ви зачитали, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, яка говорить, що там, що сьогодні ми не можемо розглядати, чи як ви там сказали, вона не є об'єктивно правильною. Бо тоді для чого приймався Кримінальний процесуальний кодекс, для чого приймалися ці статті, якщо вони не застосовуються, і більш того, ніхто за них не несе відповідальності за застосування? Так не може бути. Тому я прошу звернути профільний комітет на порушення. І звернутися до Генерального прокурора за інформацією про ці порушення, нехай проводять відповідні розслідування і приймають відповідні дисциплінарно-процесуальні рішення. Ми будемо в свою чергу розглядати далі, що робити з цією ситуацією. По-хорошому були прийняті незаконні рішення відповідним суддею на підставі незаконних, не погоджених Генеральним прокурором клопотань за підписом рядового прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

Дякую. Вибачте за довгу промову, але тут треба було дійсно роз'яснити деталі цієї ситуації. Дуже дякую. Готовий відповідати на ваші питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Скажіть, будь ласка, в мене є до вас питання. Ми, ще раз хочу підкреслити, що ми не маємо права втручатися в якісь конкретні кримінальні

справи, але з ваших слів я зрозумів, що є різна практика застосування норми 482-2 і інших норм Кримінального процесуального кодексу. Я правильно зрозумів? Загальна.

БОНДАР В.В. Це є не різна практика, практика має бути одна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто ви кажете, що в одному випадку Генеральним погоджено, в другому без погодження.

БОНДАР В.В. В усіх випадках завжди погоджує Генеральний. Тут ми побачили, що погодив не Генеральний, що підписав не Генеральний прокурор, а рядовий прокурор Спеціалізованої прокуратури. Пішли матеріали в суд, суд навіть не перевіряв його повноваження і не перевіряв, чи погоджено Генеральним прокурором, він виніс відповідну ухвалу, на підставі якої я був обмежений в правах і свободах. Тобто у мене було обмеження пересування територією України, у мене був електронний браслет і так далі. Тому це випадок, який ми знайшли і просимо відреагувати. Ніхто не реагував. Вимушені тому звернутися і піднімати це питання, що має бути, застосовуватись ця норма, а не просто, що вона існує і ніхто не застосовує. Це був запобіжник, який при голосуванні за зняття недоторканності чітко гарантувався Президентом України як гарантом Конституції, депутатами, Генеральним прокурором, що питання не буде на самотьці, буде особлива практика перевірки всіх фактів, а не обставин. Щоб це не була просто потокова історія, коли подають документи навіть не читаючи в суд.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозумів. Тобто в одному випадку погоджено, в іншому випадку не погоджено, правильно?

БОНДАР В.В. В усіх випадках, де у нас було 6 чи 7 погоджень, погоджено, в цьому випадку було не погоджено.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Тобто є різна практика застосування норми, різна практика.

БОНДАР В.В. Немає різної практики.

ПАВЛЮК М.В. Тобто з 10-и випадків один раз погодив процер по справі, а не Генеральний.

БОНДАР В.В. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Значить є різна практика. В одному випадку погоджував, в іншому не погоджував. Зрозумів.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Ні, є випадок порушення, там же закон ... *(Не чути)* Там порушення відверте.

БОНДАР В.В. Це порушення відверте. П'ять разів погоджували чи шість, а тут не погодили і пішли в суд, і навіть не звернули на це увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Далі питання у мене. Скажіть, будь ласка, ви казали, що, звісно, потрібна позиція Генерального прокурора. На жаль, комітет зараз не отримав, ані офіційної позиції, і ми не маємо зараз представника Офісу Генерального прокурора на рівні керівництва. Як ви вважаєте, нам потрібна їх позиція? Чи потрібно нам зараз повторно звернутися до Генерального прокурора, запросити його для того, щоб отримати його позицію щодо практики застосування норми 482/2?

БОНДАР В.В. Я тут пропоную на розгляд комітету. Можна запросити Генерального прокурора, щоб я йому особисто пояснив ситуацію, це було би непогано і я би просив це. І щоб він потім прийняв відповідні рішення свої в межах своїх повноважень. Другий варіант – це направити йому лист через комітет, через Голову Верховної Ради, де поінформувати про всі ці порушення, розписати їх і щоб він відповідно відреагував і потім прийшов на комітет поінформував. Як комітет прийме рішення, на ваш розгляд, я думаю, що перший варіант за участі Генпрокурора був би кращий, щоб ми розглянули це питання.

Це стосується, я ще раз повторюю, не тільки мене. Запобіжні заходи мають бути підписані по будь-якому депутату у будь-якому випадку Генеральним прокурором. Інше, не тільки заходи, а інше питання так само погоджується з Генеральним прокурором. Ми тому і є спеціальний суб'єкт, щоб Генеральний прокурор вів відповідно перевірку і відповідно погоджував такі документи. Тому коли це починає порушуватися і коли це стає, як сьогодні сказав прокурор, сталою практикою, що ми так вважаємо, що нам так зручніше. Вибачте, так не може бути. Причому тут практика, яку вони собі самі придумують? Є норми Кримінального процесуального кодексу...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Віктор Васильович. Зрозуміло, зрозуміло. Вибачте, що перебиваю.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Сергій Костянтинович, можна?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Максим Аркадійович.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Два питання до вас. Перше. Вибачте, а нащо ви відпустили, у нас тут був заступник Генерального Крим, якщо ми розглядаємо питання, пов'язане з діяльністю Генерального прокурора, куди ж він пішов? Це перше.

І друге. А що САП каже на цю ситуацію, що вони не виконали норму закону, що вони пояснюють своєю відповіддю?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Аркадійович, по-перше, ми його не відпускали, це перше. Друге. Те, що я зрозумів, що ми запрошували по першому питанню, і окремо було запрошення Генерального прокурора. Тому що його повноваження, на жаль, тут... заступник не може виконувати повноваження Генерального прокурора, тому ми його запрошували особисто сформулювати позицію. Ми заступника не відпускали.

Друге питання ваше стосовно...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Що САП відповів?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, Максим Аркадійович, дивіться, САП дуже просто відповідає, що наведене Бондарем звернення обставин щодо порушення вже були предметом перевірки під час розгляду заяви захисника щодо відводу прокурорів. І Вищий антикорупційний суд прийняв рішення про відмову у задоволенні в зв'язку з відсутністю для цього підстав. Вони посилаються на судову справу 991/1999/26, я так розумію, що там є відповідь на це питання. Але мені здається, що...

БОНДАР В.В. Я можу прокоментувати це, з вашого дозволу, я вже говорив...

ГОЛОВУЮЧИЙ. До однієї хвилини, якщо можна. Будь ласка.

БОНДАР В.В. Це моя справа. Я ще раз повторюю, в ухвалі суду суддя прописав витяжку із статті 482-2 про особливості притягнення народних депутатів, але забув прописати останню частину цієї статті, де прямо сказано: а також про застосування інших засобів, що відповідно закону обмежують

права і свободи народного депутата, а також про застосування інших заходів. А він посилався тільки на початок цієї статті, і зробив нам перелік того, що прямо прописано. Тому так не буває, вибачте. Суддя, який розглядав це питання, буквально на лічені хвилини вийшов в дорадчу кімнату, повернувся і сказав всім дякую. Ну, ми розуміємо, що він просто глибоко не подивився в матеріали і не подивився в цю статтю. Напевно, не було часу. Розумію.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Віктор Васильович, там же різні мають бути реакції. У суді це дисциплінарна справа, якщо буде звернення до ВРП, і ВРП буде розглядати, він не виконав норму закону, яка зобов'язує його перевірити наявність погодження з Генеральним прокурором. А у прокурора САП інша відповідальність, дисциплінарна, якщо КДКП знайде там підстави. Тобто це різні речі взагалі. І навіщо САП посилається на рішення судді, незрозуміло.

БОНДАР В.В. Абсолютно.

ПАВЛЮК М.В. Віктор Васильович, а можна ще питання, будь ласка?

Коротке питання. Тут цікава і позиція ВАКС особисто для нас. Є у вас під рукою рішення попереднє, там, де Генеральний прокурор погоджував, і чи в тих рішеннях суду ВАКС є посилання на частину другу 482-ї, чи немає, чи вони і в тих своїх рішеннях теж опускають цю частину щодо погодження Генеральним? Можете глянути, будь ласка.

БОНДАР В.В. Я думаю, там не досліджувалось. Я зараз адвокатів попросив, вони пошукають. Але раніше і після того Генеральний прокурор завжди погоджував. Це ж не просто була примха прокурорів САП, що вони ходили, їм немає чим займатися, займали час Генерального прокурора і погоджували такі речі. І Генеральний прокурор не просто так витрачав свій час, кожен раз підписуючи відповідні клопотання. А тут вони вирішили, що ...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Справа ж не в тому, що погоджував, а в тому, що вони звертались до нього...

БОНДАР В.В. Звертались, і він погоджував, прямо підписував ці речі. На суд вони йшли офіційно з поданням Генерального прокурора України. Тобто а тут вони вирішили, що це непотрібно, забули, поспішали, а я мав, потім про що думати, і відповідні ухвали суду незаконні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, будь ласка. І Олександр Сергійович потім.

МАМКА Г.М. Шановні колеги, я не можу прийняти участь в такому жвавому обговоренні законопроектів, вірніше, законів, виконання законів. Тому що держава визначає функції іншим органам для прийняття відповідних рішень. Дана проблематика, вона існувала, але ми її прибрали, закону щодо визначення, Закону про проведення правових експертиз, але це в рамках Кримінального процесуального кодексу.

І нам як членам комітету необхідно все-таки для себе прийняти ті рішення, що ми хочемо цим зробити. По процедурі ми розглянули питання і скерували до Генерального прокурора, і він нехай відповідні рішення приймає. Якщо він вбачає склад злочину, порушення закону, він скеровує матеріали до Державного бюро розслідувань, яке наділене повноваженнями. І вони проводять розслідування, і або скеровують обвинувальний акт до суду, або закривають провадження. Це перший шлях. Я вважаю, що його скерували, ми розглянули, і скерувати матеріали Генеральному прокурору.

Позиція Генерального прокурора на розгляді даного питання в «Різному», ну, буде позиція – и что? Ну, позиція в нього така. У нього є свої повноваження. Якщо ми хочемо розібратися більш глибинно, да, в этой истории, то ми можемо все-таки залучити інститут по праву, звернутися до

інституту, який проведе дослідження з приводу застосування норм тією чи іншою службовою особою посадовцем, яким він повинен бути, чином діяти при виконанні закону і маючи публічну історію. Чому правову експертизу? Питання ж не стоїть прокурорі от в даній ситуації. Питання стоїть у суді, який легалізував, якщо було порушення закону, своїм рішенням незаконну дію прокурора. Прокурор каже, дивіться, у мене все, я трактував так, я звернувся до суду, суд підтвердив. Тут необхідно ставити питання щодо рішення суду. Ну, неправосудно, це ви там уже прокурорські «хотелки» задвигаєте. Але сам факт, розумієте, да, якщо буде правовий висновок залучений інституцією Верховного Суду, на що ми можемо комітетом звернутися на цю історію, з урахуванням практики двох рішень чи трьох, якихось там суперечливих, що ставить між собою, після цього ми можемо сказати або звертатися до ВРП на підставі цього рішення, або звертатися до Офісу Генпрокурора щодо внесення відомостей в ЄРДР на базі цього рішення. Тоді це буде більш логічно.

Запросити Генерального прокурора, який сьогодні, так я розумію, не з'явився. Вірно я розумію? Да. Ну, за сутки теж попереджати якось, із цією проблемою борюся, думаю, разом з усіма всі ми колись поборемо її. Я теж не бачу змісту. Ось по факту ми повинні розглянути, скерувати матеріали. Викликати проводити дізнання, розслідування, чому так, а не так, я рахую, це трохи зовсім не робота комітету. Але, якщо хочемо дійсно розібратися, необхідно прописати, правову експертизу призначити, яка пропише, і тоді буде більше механізмів реагування як і народному депутату, так і виправити. Може, Верховний Суд, скаже, дійсно, при сталій практиці такій-то такій-то у такому гарному законопроекті, коли бороли недоторканність народних депутатів, якої не було, а боролися із зміною спецпроцедури, просто людям на вуха наділи не те, що треба, ви забули вказати, там акцентувати увагу на такі-то й такі-то аспекти, і необхідно змінювати закон. Також така історія може бути. І от для цього, щоб якщо ми приймемо рішення більш ґрунтовно розбиратися, призначити правову експертизу, правова експертиза скаже,

надасть висновки юристів за участю практики Верховного Суду. Тоді це було б вірно.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Григорій Миколайович.

Олександр Сергійовичу, і будемо фіналізувати.

БАКУМОВ О.С. Дякую, Сергій Костянтинівич. Дякую, шановні колеги. Питання дійсно, я вважаю, що є важливим, ми говоримо про права, про свободи і людини, і громадянина, і народного депутата, і тут треба нам точно всім дійти до якогось об'єктивного рішення, розуміти фактичні обставини. Тому в мене певна, я не знаю, пропозиція або, я не знаю, чи буде вона підтримана колегами. Я хотів би почути щось від Офісу Генерального прокурора, зокрема Генерального прокурора, а як це на сьогоднішній день відбувається? Чи постійно погоджуються відповідні клопотання, чи це є вибіркоvim, тобто що є тією у мовою, що утворює ситуацію подвійного підходу до вирішення цього питання? Тому я би дуже хотів, щоб ми почули обов'язково позицію... Будьте здорові, Григорій Миколайович. Певно, що правда. Але позицію Генерального прокурора, щоб він нам підказав і оголосив свою позицію щодо порушеного питання. І таким чином могли зрозуміти, що відбувається у правозастосуванні норм кримінального процесу, чи потрібно на сьогоднішній день вносити зміни до Кримінального процесуального законодавства.

Ну, а з приводу безпосередньої ситуації, у мене до Віктора Васильовича, якщо можна, уточнююче маленьке одне питання. Чи вважаєте ви, бо це буде залежати, певно, у тому числі і на подальші реакції у цих процесуальних рішеннях, які застосовані відповідними органами досудового розслідування, судом, безпосередньо порушення ваших прав як народного депутата, як спеціального суб'єкта, на якого покладено відповідні функції, повноваження, і таким чином, якщо ці дії впливали на вашу роботу, вони

фактично могли, я припускаю, створювати певні юридичні наслідки у вигляді правопорушень. Тому ось ваша позиція з цього питання.

БОНДАР В.В. Безумовно. Безумовно, ці дії впливали на мої депутатські можливості і повноваження. Я був обмежений в правах, я був обмежений в прав вільного переміщення територією України. Я вже не говорю про закордонні поїздки, бо там були здані паспорти так само по цьому рішенню. Я був обмежений. Ну практично ці дії призводили до обмежень прав і свобод: електронний браслет, який постійно прив'язував до місця перебування, обмеження по території, тобто насправді це юридична така безграмотність, я би сказав, і бажання Спеціалізованої антикорупційної прокуратури просто швидко вирішити своє питання і не звертати увагу на те, що є роль і повноваження Генерального прокурора України.

Я не думаю, що коли законодавці тоді прописували цю норму, вони могли навіть подумати, що без Генерального прокурора хтось буде проводити такі дії. На жаль, це відбувається. На жаль, воно на сьогодні є як факт і ми оце зафіксували, і піднімаємо про це питання. Для того і приймалося відповідне рішення, відповідна стаття в Кримінальний процесуальний кодекс, щоб був спеціальний статус у спеціального суб'єкта.

Дякую.

ПАВЛЮК М.В. Тобто ви вважаєте, що ваші права як народного депутата були порушені.

БОНДАР В.В. Конечно, порушені.

ПАВЛЮК М.В. Все. Дякую.

БОНДАР В.В. Ми це всі розуміємо.

ПАВЛЮК М.В. Сергій Костянтинович, можна ще два питання коротких?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Максим Васильович. Максим Аркадійович, ви не опустили руку чи підняли, не бачу.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Я підняв просто, щоб заперечити Олександрю Сергійовичу, що ми будемо запитувати в Генерального прокурора, як він вважає, має працювати закон, коли ми самі цей закон створили і за нього проголосували.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, дивіться, Максим Аркадійович, нас цікавить, чи існує різна практика застосування норми. Віктор Васильович каже, що в одному випадку був підпис Генерального прокурора, в іншому не було, і ми в рамках нашого...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Різна практика, це коли є можливість застосовувати, а тут є порушення. Тобто це не різна практика застосування.

БОНДАР В.В. Тут вони завжди погоджували, а потім вирішили, що не треба.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. В законі зазначено, що мають погоджувати. Навіть нам цікаво, що вони робили завжди.

ПАВЛЮК М.В. Віктор Васильович, коротке питання. Оскільки ви вважаєте, що ваші права як народного депутата були порушені, ви скеровували заяву до ДБР за даним фактом чи ні?

БОНДАР В.В. Ми зараз направили заяву, місяць назад, в Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів, чекаємо зараз висновків, відповідей від цієї комісії і після того будемо приймати рішення чи вони там самі приймуть це рішення про відкриття кримінального провадження і там подадуть матеріали Генеральному прокурору, чи ми будемо приймати відповідні процесуальні рішення.

ПАВЛЮК М.В. Окей. Поки що не подали.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Кримінального чи дисциплінарного?

ПАВЛЮК М.В. КДКП тільки дисциплінарне розглядає.

БОНДАР В.В. Поки дисциплінарне, а потім буде звернення до Генерального прокурора, бо тільки Генеральний прокурор має тоді подати матеріали до ДБР на порушення кримінальної справи.

ПАВЛЮК М.В. Гаразд, почули. Тоді як пропозиція, оскільки вказано норму застосовує не тільки САП на практиці, НАБУ, а й ДБР, в тому числі коли проводить досудове розслідування відносно народних депутатів, я пропоную скерувати звернення від комітету щодо отримання статистики сухої в цифрах без прив'язки до конкретних кримінальних проваджень щодо обрання і погодження з Генеральним прокурором запобіжних заходів від ДБР, продовження статистики, і відмови Генеральним прокурором у погодженні того чи іншого клопотання, чи продовження клопотання про обрання того чи іншого запобіжного заходу. До НАБУ чи САП так само і окремо до Генерального прокурора, щоб він нам ...*(Не чути)* скільки він погоджував і скільки окремо погоджували процесуальні керівники відносно спецсуб'єктів, передбачених у 482 прим 2. Тоді ми зрозуміємо, якщо є 100 клопотань, які погоджує Генеральний прокурор, і 2 чи 3, які погоджуються

процесуальним керівником, це є проблема, яку треба вирішувати, в тому числі, напевно, і нам, або кримінальним провадженням.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміла пропозиція. Тобто в рамках аналізу практики застосування звернутися до Генерального прокурора та, Олександр Сергійович ще пропонував, Верховного Суду щодо з'ясування, практики застосування норми 482-2. Колеги.

БАКУМОВ О.С. Підтримуємо вас, голову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Тоді звертаємося до Генерального прокурора, бо у нас немає ніякої відповіді на наше запрошення і по позиції, і відповідно до Верховного Суду як органу, який аналізує практику. Після того, як отримаємо відповіді, то будемо приймати рішення.

Віктор Васильович, зрозуміло?

БОНДАР В.В. Я так розумію, була пропозиція направити відносно цієї ситуації теж лист Генеральному прокурору...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Послухайте, ми не можемо втручатися в діяльність по конкретній справі. Зараз давайте ми разом з вашим звернення скеруємо запит по 482-2, тому що ви звернулися до нас, ми розглянули.

БОНДАР В.В. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. В рамках нашої практики... Зрозуміло, да. Відповідно до пункту 1.1 ми аналізуємо практику. Тому дякую, Віктор Васильович. Все зрозуміло.

МАМКА Г.М. А може, Сергій Костянтинович...

БОНДАР В.В. А може, там була ще пропозиція звернутись до інститутів цих експертних...

МАМКА Г.М. Дивіться...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми спочатку отримаємо відповідь Офісу Генпрокурора і Верховного Суду.

МАМКА Г.М. У нас так быстро не буває.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А потім розглянемо цю пропозицію. Дякую.

МАМКА Г.М. А може, слухайте, шановні колеги, а може, швидше пройдемо цей етап, дамо роз'яснення від комітету, як застосування норм і все. Сергій Костянтинович, як ви дивитесь? *(Не чути)* ініціатива нормальна.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. У нас же немає питань, як застосовувати цю норму.

МАМКА Г.М. Ми роз'яснення зараз клац і все.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. За всіма погодженнями звертайтеся до Генпрокурора. Що це? Що ще з'ясовувати, в кого? А якщо вони скажуть, що ні, що навіть до ЄРДР може хто завгодно вносити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович пропонував ще звернутися до інституту. Якого інституту?

МАМКА Г.М. Або Ярослава Мудрого щодо проведення дослідження цього з усіма матеріалами, або до Верховного Суду розписати з урахуванням...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Верховний Суд прийнято.

МАМКА Г.М. Академія правових наук.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

МАМКА Г.М. Три інституції, давайте направимо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Колеги... Зрозуміло, Віктор Васильович? Дякую вам. Підготуємо звернення щодо застосування практики 482-2 до вказаних... Ярослава Мудрого, академії правових наук, Верховний Суд і Генеральний прокурор.

МАМКА Г.М. І Дослідницьку службу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дослідницька служба.

МАМКА Г.М. Бо вони змінили там і вроді би там даже висновки починають, намагаються сказати за, проти там.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую.

Шановні колеги, якщо немає заперечень, тоді будемо зараз скеровувати, такі рішення не приймаємо, потрібна позиція Генерального прокурора. Без позиції Генерального прокурора і аналізу статистики ми не можемо прийняти відповідне рішення.

Будь ласка, Максим Васильович. Да, по цьому питанню все. Переходимо до наступного. Максим Васильович, будь ласка, по КДКП, по «Різному».

ПАВЛЮК М.В. Шановні колеги, намагатимусь коротко, тематику ви знаєте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Віктор Васильович. Дякую, Віктор Васильович.

БОНДАР В.В. Дякую. Дякую, колеги. І прошу, якщо буде можливість, мені копію протоколу теж відправити з рішенням.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться...

МАМКА Г.М. Та в нас його немає. Нормально. Що там?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, я вас прошу. Будь ласка, почули, Віктор Васильович.

БОНДАР В.В. Дякую всім, колеги. До побачення.

ПАВЛЮК М.В. Шановні колеги, повертаємось до проблематики, яка була, якщо я не помиляюсь, в 2024 році, розголос набрала у суспільстві щодо прокурорів з інвалідністю. Вже пройшло досить багато часу, і зараз знову впливають відомості, рішення суду, що більшість прокурорів з інвалідністю уникає відповідальності, і суспільство запитує все ж таки, де обіцяна Генеральною прокуратурою справедливість. Для цього ми сьогодні запросили представників КДКП. Ми почуємо позицію КДКП, як КДПК працює з цими справами, чи звільняються прокурори, чи притягуються вони

до відповідальності, яка подальша практика у суді щодо оскарження їх рішень, і чому все ж таки в ряді випадків прокурори виграють суди, чому так стається, і чому немає справедливості в цьому питанні.

Я прошу, пане голово, надати слово представникам КДКП. Зокрема, я бачу, пан Максим в нас, голова, присутній сьогодні, пані Євгенія. Я прошу їм можливість дати слово для короткої доповіді, на 3-5 хвилин, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Максиме, будь ласка.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

РАДЗИВОН М.О. Доброго дня, Сергій Костянтинович, народні депутати, присутні...

ПАВЛЮК М.В. Стоп, стоп, стоп! Колеги, ви вимкніть звук на другому комп'ютері. Я бачу, ви в одному кабінеті, а звук увімкнений на другому комп'ютері.

(Шум у залі)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, просто мікрофон захоплює звук з іншого комп'ютера.

РАДЗИВОН М.О. Прошу вибачення... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Просто на іншому комп'ютері вимкніть звук, і все. Будь ласка, продовжуйте.

РАДЗИВОН М.О. Ще раз, доброго дня, Сергію Костянтиновичу, народні депутати, інші присутні. Як голова Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів хочу максимально коротко і для того, щоб всім було

зрозуміло, про ту ситуацію, яка зараз є в нас в комісії, загальна, щодо суспільного резонансу прокурорів, поєднаних статусом інваліда.

Наразі в нас розглядають... продовжують, на фінальному, точніше, на фінальному етапі розгляд дисциплінарних скарг стосовно прокурорів, пов'язаних із статусом інвалідів. Всього до нас надійшло 354 таких дисциплінарних скарг, за результатами розгляду яких 17 було відмовлено у відкритті дисциплінарних проваджень у зв'язку з тим, що прокурори звільнилися до відкриття, так як втрачається статус прокурора, не є суб'єктом нашого органу, ми відмовляємо. Вони звільнилися з органів прокуратури, ми відмовили у відкритті дисциплінарного провадження. По всім іншим ми відкрилися. Було відкрито 333 дисциплінарних провадження. І за результатами їх розгляду на сьогоднішній день ми вже розглянули, прийнято рішення у 315, у нас нерозглянутих залишилося 18, чому я говорю про те, що на фінальній стадії. З цих 315 рішень у нас по 49 фактам прийнято рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності, в інших 265 закрито дисциплінарні провадження. Повернуся, більш детальніше розкажу про причини закриття.

Щодо притягнутих. За результатами притягнення, у нас притягнуті за... догани 3 прокурора, 16 притягнуті до дисциплінарної відповідальності у виді заборони на 1 рік на переведення до прокуратури вищого рівня або на адміністративну посаду. І станом на сьогодні 30 прокурорів до найтяжчої міри дисциплінарних проваджень, це звільнення з органів прокуратури.

Дійсно, відсоток закриття досить високий, майже 80 відсотків. Однак хочу пояснити, чим це пояснюється. Основні підстави, у зв'язку з чим приймалися рішення комісією про закриття дисциплінарного провадження.

Перше. Це те, що було змінено критерій оцінювання інвалідів, які вступили в законну силу 1 січня 2025-го року. І певний перелік встановлення інвалідності, яким було надано статус інваліда до того, але вони перепроходили, їм не було підтверджено лише у зв'язку з тим, що змінилося законодавство. Стверджувати про те, що ними допущені якісь порушення під

час попереднього, ми не можемо, тому це одна з таких проблем, яка послугувала підставою для закриття.

Інша також підстава доволі суттєва, це скасування судом рішень МСЕК, які скасовували рішення про встановлення групи інвалідності.

Також досить великий відсоток, думаю, майже половина, якщо не більше, це ті, яким було просто підтверджено...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вибачте, що перебиваю. А ще раз про судові рішення, бо у де яких колег питання. Які приймалися судові рішення, що оскаржувалося і які рішення приймалися? Щоб ми чітко зрозуміли.

РАДЗИВОН М.О. Якщо дозволите, до цього я повернусь окремо, я до досудових рішень повернусь окремо, я просто ще пару найбільш таких тенденцій, які слугували саме закриттю. Також основними підставами для закриття... тому що дійсно в суспільстві, ну, загалом розумію, що і у вас, велике питання виникає, майже 80 відсотків не притягуємо ми до дисциплінарної відповідальності.

Також однією підставою це те, що все-таки за результатами переогляду, пройденого в 2025-му, десь в кінці 2026-го також, в грудні вже були почали перепроходити прокурори, і в поточному році, дуже значна кількість, майже половина, якщо не більше – це ті, яким або підтверджено статус, ту ж групу інвалідності або змінено, була друга група інвалідності, змінили на нижчу, на третю, також з урахуванням оцих змін і критеріїв. Тому ми не встановлюємо, не бачимо тут в їхніх діях будь-яких порушень.

Ну, і в основному при всьому цьому ми найбільше враховували під час вирішення питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності саме поведінку прокурора, його етичні норми, тому що як він відносився до підтвердження свого статусу інваліда, до зменшення суспільного резонансу, який набула ця... Тому що всі ми розуміємо, дійсно, дуже велика кількість прокурорів також мають реальний статус особи з інвалідністю, ми дуже

багато їх бачили, розуміємо, це різні хвороби. Але для нас одним з основних саме поведінка прокурора під час підтвердження статусу інваліда.

І от ці всі, хто звільнені, це точно ті прокурори, які категорично відмовлялися підтверджувати, перепроходити, підтверджувати свій статус. Також є ті, 16 осіб, які ми обрали іншу, не найтяжчу, це, до прикладу, так, щоб було зрозуміліше, особи, які декілька разів не хотіли їхати, але вже коли ми викликали на розгляд безпосередній, вони поїхали і на час, наприклад, розгляду нами прийняття рішення у нас не було даних ні про скасування, ні про підтвердження, ми вже були обмежені певними строками, але були факти поведінки, де декілька разів вони все-таки негативно реагували, ну, хоча ці все-таки поїхали. Тому от загальна тенденція щодо прокурорів-інвалідів така. Біля 80 відсотків з розглянутих у нас все-таки закривається.

Щодо скасування судами рішень про скасування інвалідності. Да, дійсно, такі факти є доволі часто. Ми на 100 відсотків не звертаємо увагу на такі рішення. У нас в комісії немає жодного члена, який би мав медичну освіту, ми не надаємо оцінку стану здоров'я. От про те, що я говорю, ми звертаємо увагу на поведінку, на його суб'єктивну сторону, на спростування фактів і на підтвердження факту інвалідності. Тому не є наскільки вагомим саме, чи скасовано судом, чи не скасовано. Ми беремо до уваги, оцінюємо, але це не є основною перешкодою для притягнення до дисциплінарної відповідальності. Так, враховуємо, але не є основною.

Щодо того резонансу, який зараз з приводу, найбільший в Хмельницькій області, зараз біля 30 оскаржено в судовому порядку рішень МСЕК про скасування, то це не наші рішення. У нас є своя практика. Наші рішення, до прикладу, хочу сказати, що з нашим рішенням про звільнення ніхто не згоден. З 30 звільнень вже 27 оскаржено в суді, по трьом ще не закінчилися строки на оскарження. Ми не сумніваємось в тому, що вони будуть оскаржені. З цих 27 наразі у нас розглянутих лише два рішення, і поки що перша інстанція залишила ці два рішення, там, де ми притягнули і звільнили з органів прокуратури, залишила в силі. Тому це рішення про

скасування саме... рішення, які скасовуються судами, це рішення МСЕК, державною установою, яка перепідтверджує факти інвалідності прокурора. Ми враховуємо, але для нас це не є ключовим.

Я якщо з вашого дозволу хотів би, можливо, надати ще слово пані Євгенії, члену комісії, так як вона у нас по розподілу якраз представництвом займається. Можливо, більше питання щодо... вона зможе більш детальніше щодо фактів, судових рішень скасування як і наших рішень, так і рішень МСЕК про встановлення і скасування інвалідності, якщо дозволите.

ПАВЛЮК М.В. Будь ласка, пані Євгенія.

МНИШЕНКО Є.С. Добрий день. Вітаю, шановні народні депутати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Євгенія, у вас эхо.

МНИШЕНКО Є.С. Має бути все добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

МНИШЕНКО Є.С. Шановні народні депутати, вітаю вас також до Дня вишиванки, з таким хорошим святом. Традиційно сьогодні також засідання комітету. Насправді ми дуже чекали, ми дуже сподівалися, що нас запросять і ми зможемо поговорити також про ці питання притягнення осіб з інвалідністю із статусом прокурора. Наголошую на статусі прокурора, тому що саме основне в даному випадку є не наявність статусу інваліда, а використання статусу прокурора і пільг, які передбачені Законом України «Про прокуратуру» такими особами. І нам є що розказати, так, дійсно, є чим поділитися.

Максим Олексійович вдало окреслив всю нашу статистику, ті дисциплінарні скарги, які надійшли, ті рішення, які були прийняті. Я дійсно є

особою, яка у відповідності до рішення комісії по розподілу здійснює в межах самопредставництва, представляю комісію у всіх інстанціях судах, а також у Вищій раді правосуддя. І повинна, знаєте, сказати, покаятись, що кожне рішення, яке було винесено з приводу притягнення прокурорів зі статусом інваліда до дисциплінарної відповідальності, так чи інакше було оскаржено або по вилці ВРП, або в межах КАСУ. Основна маса – це ті рішення, які стосувалися звільнення. Є ще декілька неоскаржених рішень, тому що ще строк дозволяє особам звернутися.

З приводу оскаржуваних рішень. Потрібно чітко розрізнити два види рішень, – я так, знаєте, скажу, можливо, не зовсім етично, наші і не наші, – два різні види рішень, які підлягають оскарженню. Перше рішення – це рішення МСЕК, яке знаходиться у Дніпрі, яким МСЕК було створено у відповідності до рішення РНБОУ як той орган, який є органом – фахівцями, медиками, які повинні були перевірити інвалідність у прокурорів на момент її встановлення. Тобто був визначений один-єдиний орган – це центр оцінювання, який викликав за допомогою Офісу Генерального прокурора, так і самостійно прокурорів на оцінювання, і вже він приймав рішення: інвалід чи не є особою з інвалідністю. Відповідно саме про оскарження таких рішень у масових кількостях йде мова у засобах масової інформації. І саме такі рішення оскаржуються: рішення, де є відповідачем центр оцінювання, а саме – медики, які підтверджували або скасовували, в даному випадку скасовували рішення про визнання особи з інвалідністю. Причини винесення рішень з приводу скасування рішень про скасування Дніпровського МСЕК.

У першу чергу суд так само не є медиками і в усіх своїх рішеннях суд і зазначає, що «ми не є медиками», але встановлює порушення певної процедури, а саме: процедури виклику прокурора. І у випадку, якщо рішення приймалось без присутності прокурора, суд в таких випадках приймав рішення про скасування рішення МСЕК. Інші види рішень, які скасовуються або оскаржуються, вже наші види рішень, – це ті рішення, які проходять за результатами дисциплінарного провадження, тобто рішення про притягнення

до дисциплінарної відповідальності. В 90 відсотках таких рішень мова йде про звільнення з органів прокуратури.

Станом на сьогодні вони всі знаходяться в стані оскарження. На сьогодні є 2 рішення судом першої інстанції, прийняті на користь КДКП. І суд першої інстанції встановив, що КДКП правильно застосовувала і норми законодавства, і норми Закону України «Про прокуратуру», і норму Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів, а також норми європейської Конвенції захисту прав людини та основоположних свобод, тому що кожен і кожна прокурор посилались на ймовірне порушення статті 6 – втручання в їхнє приватне життя. Відповідно нами була також проаналізована практика ЄСПЛ.

Станом на сьогодні одне з рішень буде оскаржене, я так розумію, воно вже подано до апеляції, по іншому ще строк оскарження не пройшов. Тому ми сподіваємося все ж таки на судову практику, яка буде не відмінною від тої практики, яка сформувалася у КДКП. І у нас ще залишилося до 20 рішень, Максим Олексійович озвучив, по яким буде прийнято рішення, ми сподіваємося найближчим часом.

Також звертаю увагу шановних народних депутатів, що КДКП працювало насправді в складному режимі, на межі кворуму. У нас кворум 9 чоловік, у нас 10 чоловік, я і мій колега ми ще працюємо, змушені в межах самопредставництва перебувати в судах, а строк притягнення до дисциплінарної відповідальності всього один рік. Тому ми близимося до цього часу, коли закінчиться рік, і от ми майже завершили.

Також до інформації шановних народних депутатів: всього на сьогоднішній момент нам відомо тільки про 5 підозр, тобто з усіх дисциплінарних скарг є всього 5, це нам відомо із засобів масової інформації, і 3 – це ті за підозрами прокурора, які до нас прийшли також щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності, як зазначено було в дисциплінарних скаргах.

Дякую.

ПАВЛЮК М.В. Дайте вгадаю, адвокати знов не дали своїй кандидатів, правда?

МНИШЕНКО Є.С. Так.

ПАВЛЮК М.В. Так давайте їх виключати. Не подають – до побачення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не буду підтримувати, Максим Васильович, як адвокат, який зупинив свою діяльність на час виконання.

ПАВЛЮК М.В. Ну, ви не будете, але третій раз... Це третя каденція КДКП чи друга, коли адвокати не подають?

МНИШЕНКО Є.С. Це друга.

ПАВЛЮК М.В. Друга. Дві каденції підряд адвокати не спроможні...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Під час дії воєнного стану вони не розглядають.

ПАВЛЮК М.В. ... не спроможні подати. Збиратись вони спроможні, а подати кандидата вони неспроможні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Васильович, давайте по суті. У мене є маленьке питання, більше таке професійне, цікаво. 27, ви сказали, позовів подано. А здебільшого їх подають за місцем позивача чи відповідача, бо там альтернативні...

МНИШЕНКО Є.С. Ні-ні, це в межах КАСУ позови, вони подаються в місті Києві в Київській окружний адміністративний суд, тобто всі вони

проходять у межах КАСУ в місті Києві. А є ще інші – це ті, що ВРП у нас... декілька прокурорів звернулося до ВРП, тому також відповідно тут.

Був один випадок, коли звернення було, мені здається, до Одеського окружного суду, але тим не менше суд врахував, що неправильно була визначена підсудність і повернув назад в Київ.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

ПАВЛЮК М.В. Дякую. Можна ще запитання? З приводу цього переходу? Пан Максим зазначив, перехід з III групи на II, в таких випадках ви взагалі не притягуєте прокурора, ви закриваєте?

РАДЗИВОН М.О. Так, чути? Так, закриваємо, тому що факт інвалідності підтверджено.

ПАВЛЮК М.В. Так, але це різні групи.

РАДЗИВОН М.О. В основному. В нас не було жодного факту притягнення, таких не дуже велика, але це фактично в 90 відсотках, можливо, навіть в 100 відсотках, коли вони переходять з II на III, вони керуються саме тим, про що я говорив, змінами в критеріях оцінки. Вони нам не встановлюють взагалі, не підтверджують жодним фактом порушення раніше, вони просто кажуть, станом на період перепроходження в нього зараз є III група інвалідності. Тому підстав для продовження II немає і у нас змінюється з II на III. Порушень...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, будь ласка.

МАМКА Г.М. Шановні запрошені, доброго дня. Я уважно слухав ваші такі спічі. Але у мене виникло декілька питань. Я не пам'ятаю, голосував за

КДКП, по-моєму, да. Я задавав питання, як ви будете діяти в тих чи інших випадках, відповіді, на жаль, на свої питання я не почув при голосуванні. Але хочу все-таки прояснити для себе, тому що, якщо уже стало таке питання... Владлен, ти... Значить, я ж тут сиджу із-за цього.

Значить, хочу пояснити для вас і для себе зрозуміти. Прокурори, в суспільстві виникла історія, як у нас кількість прокурорів... в одній прокуратурі можуть працювати з інвалідністю, розумієте, да, і отримувати великі кошти. Потім нам сказали, що чудодійна Хмельницька область їх вилікувала, розумієте, святі місця, всі інші, раз, і вони вилікувалися. Тоді у нас на комітеті, коли розглядали це питання, ми рекомендували всім влаштуватися в цю область інвалідам, щоб вони хоч якось... фонд такий здорових людей... все-таки да, підтримали. На що всі сміялись, Офіс Генпрокурора нам сказав, слухайте, це ж було до нас, ми в цьому розбиратися не будемо. А ми підняли статистику по інвалідах, ну їх дуже багато у всіх органах, крім поліції, тому що там у них спецпроцедура щодо комісії, там і всього іншого. А в прокуратурі, боже, скільки – просто ужас скільки. І ми от дали функцію: розберіться з інвалідами. Дійсно, може вони потребують роботи цієї. Раз. Друге. Вони можуть бути фахівцями і використовувати їх знання досвід, все інше на адміністративних посадах, на інших посадах. Але ми так про це забули, про відповідальність. Нагадаю вам, що за даним фактом, по-моєму, є кримінальне провадження у Державному бюро розслідувань, да, де, по-моєму, підозрювали по одному прокурору із оцих, чи двох. Це показник. Ви знаєте, ви смієтесь, я скоро буду сміятися і з вас, і з ДБР, і з прокуратури.

Але в чому історія в зміні третьої на другу групу? Я б, наприклад, якби був на вашому місці, я б трошки більш ширше взяв би це питання. Ну, перше, от розумієте, інвалід, людина другої групи, здуру їй влучило, МСЕК забрало, скасувало, пойняли, і погнало по колам аду підтверджувати свою групу, розумієте, да. Як ви рахуєте, тут є порушення? Є. В рамках цих розглядів чи є

такі, якщо ви кажете, підтвердили? Так тут же безпідставно скасував рішення по інвалідності.

Чи були, перше, реагування з вашого боку, коли ви розглядали, позакривали і у зв'язку з дебільним відношенням чиновників, які просто або пропонували ці ідеї, а може медики прийняли відповідне рішення без документів і скасували, підтвердилось, і людині порушили її права. Чи звертались ви кудись з даного приводу? А ці рішення в рамках закритих тих проваджень ви ж повинні були б розглянути, одне з питань. Якщо вони розглядали, в мене тут питання до спеціалізації, до кваліфікації і в якому ракурсі ви тільки розглядали. Але в рамках розгляду своїх питань ви ж повинні в'яснити і скерувати, нехай же вам розкажуть. Раз.

Друга історія. Мені жалко, що ви не бачите різниці між другою і третьою групами. Розумієте, да? Там даже по категоріях, друга-третя група, і виплати більші, і інші пільги від держави більші. Але групи інвалідності надаються не на рішеннях МСЕК, а даються над критеріями наказами МОЗ, які затверджені в державі Україна. Якщо критерії були змінені, що МСЕК вираховувала, то на мою думку, ці матеріали необхідно окремим пакетом скеровувати в правоохоронні органи. Тому що для отримання другої групи хтось підробив підставу, а це є підроблений документ. Якщо прокурор, виконуючи свої повноваження, то це одна історія, якщо просто прокурор на пенсії брав, то це друга історія. Розумієте? І цьому також необхідно було дати оцінку, чи є такі випадки, скільки від вас листів в ДБР пішло. А вони повинні бути, якщо змінена третя група. Розумієте, да? Підтверджено.

От у мене два таких глобальних питання. Тому що деякі хитрі прокурори вони звільнились перед кіпішем, поняли, отримали ще пенсію по інвалідності. А де ці реагування, звернення до Генерального прокурора? Чи у вас оцей інтернет забитий прокурори-інваліди. Вони такого горя наробили. Я знаю двох. Ви розумієте? Двох знаю. Ну такого натворили, господи прости. Пішов, там дуркує і нормально. До сих пір шляється в Генеральну прокуратуру, бумажки пише по просьбах і виконують. Розумієте? А чи було

у вас звернення, ви ж все-таки орган, обирались, голосували за вас, до Генерального прокурора? Що ж по інших прокурора? Чи ви тільки по зверненнях працюєте? Вас не пече та історія, коли це є проблематика, коли весь інтернет забитий прокурорами-інвалідами? Це третє питання.

Дякую. Та ви тут пів дня...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, якщо у вас є відповідь. Нечутно вас.

РАДЗИВОН М.О. Я постараюсь максимально коротко відповісти на все запитання Григорія Миколайовича.

З приводу... Специфіка нашої роботи полягає в тому, що в нас дуже звужений суб'єкт, стосовно якого ми застосовуємо дисциплінарну відповідальність: лише прокурор, обов'язковий статус прокурора. Ми вирішуємо питання лише щодо дисциплінарної відповідальності. Ніякого відношення до кримінальної, адміністративної ми не маємо. Розглядаємо дисциплінарні скарги, і з дисциплінарною скаргою у відповідності до положення про порядок роботи відповідного органу, який здійснює дисциплінарне провадження, може звернутися будь-хто.

З приводу щодо співпраці з Генеральною прокуратурою, з 354 дисциплінарних скарг стосовно прокурорів, пов'язаних статусом інваліда, от з них більше 280, якщо я не помиляюсь, точно більше 80, десь до 300 – це були саме генеральні інспекції Офісу Генерального прокурора. Інші – це керівники, прокурори областей зверталися з такими дисциплінарними скаргами. Тому в нас є там чотири дисциплінарні скарги, які були об'єднані в одне, так як і прокурори областей, і Генеральний прокурор нам стосовно одних і тих самих осіб скеровували дисциплінарні скарги.

З приводу різниці між другою і третьою групами інвалідності, так, це доволі велика різниця. Я дозволю так сказати, що я, не те що не бачу різниці, тут лише друга група, друга і перша група інвалідності дозволяє прокурору в порядку 86-ї Закону України «Про прокуратуру» отримувати пенсію,

спеціальну пенсію за наявності 10-річного досвіду, третя не дозволяє. Тому, дійсно, є така велика різниця. Але ми не можемо застосувати тут дисциплінарну відповідальність, так як ми обмежені строками, про що вже говорила пані Євгенія, член комісії. В нас рік на притягнення до дисциплінарної відповідальності. І, більше того, якщо вже ми говоримо про отримання пенсійних виплат незаконно, то тут, дійсно, кримінально каране діяння, кримінальна відповідальність.

МАМКА Г.М. Можна без теорії, перейти до практики? Чи виявили ви такі випадки між другою і... *(Шум у залі)*

Якщо, да, скільки їх випадків, куди відправили.

РАДЗИВОН М.О. В дисциплінарному провадженні ми дуже сильно обмежені порівняно з кримінальним і тим самим адміністративним, як строками, так і способами збирання доказової бази і того іншого. Якщо відповів...

МАМКА Г.М. А ви по квоті від кого пройшли в КДКП?

РАДЗИВОН М.О. Зараз, хвилинку, я не почув, виключив...

МАМКА Г.М. А по якій квоті ви в КДКП пройшли?

РАДЗИВОН М.О. Обраний? Я від Офісу Генерального прокурора.

МАМКА Г.М. А ви з Офісу... Ні, обрані ми, ви не обрані, трошки тут різниця є. Дякую.

РАДЗИВОН М.О. Ні, я обраний. Я обирався на Всеукраїнській конференції прокурорів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло.

Владлен Михайлович, є бажання додати? Максим Васильович, ви онлайн, з нами?

ПАВЛЮК М.В. Звичайно, Сергій Костянтинович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Є питання у колег ще з цього приводу?

ПАВЛЮК М.В. Може є якісь пропозиції в КДКП щодо роботи з МСЕК, чи бачать вони проблематику отих самих і судових інстанцій...?

ГОЛОВУЮЧИЙ. До речі, у нас знову піднімають питання колеги щодо внесення змін до Закону України «Про прокуратуру», от ці от особливості призначення пенсій прибрати, скажу вам чесно, от зараз це лунає знов у Верховній Раді. Це не наш комітет розглядає і підготовлений, але от вони знов лунають. Просто для інформації вам.

Є питання у колег ще присутніх народних депутатів?

МНИШЕНКО Є.С. Дозвольте відповісти на запитання Максима Васильовича з приводу пропозиції по роботі МСЕК?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Конечно, будь ласка.

МНИШЕНКО Є.С. Це також буде частково відповідь на запитання Григорія Миколайовича, чи КДКП вживала якихось заходів? Так, вживала заходів. У нас законом передбачено строк перевірки два місяці з можливістю продовження ще до одного місяця. Ми можемо працювати в межах проведення перевірочних дій, тільки тоді збирати інформацію, окрім там

загального листування, це вже інше питання. Але це не те, що в межах дисциплінарного провадження.

Що стосується роботи безпосередньо з МСЕК і з Міністерством охорони здоров'я. Було проведено декілька нарад, які в нас були і з самим міністром охорони здоров'я, і в Міністерстві охорони здоров'я. І для отримання інформації того, що ми можемо взагалі запитувати у МСЕК. МСЕК (*Не чути*) центр оцінювання кожним членом комісії по кожній дисциплінарній скарзі скеровані заходи з приводу отримання інформації, чи проходив прокурор обстеження, чи з'являвся, чи відповідають критерії оцінювання, яка в нього група інвалідності, чи вона скасована, чи не скасована. І абсолютно справедливо МСЕК відмовляла і членам КДКП у тому числі, тому що така інформація належить до конфіденційної інформації, безпосередньо пов'язана зі станом здоров'я особи і в межах Закону «Про захист персональних даних» не може бути розголошена на запит члена КДКП. Ми були обмежені в нашому ресурсі. І відповідно нам також і Міністерство охорони здоров'я надавало відповідь: надайте, будь ласка, інформовану згоду прокурора. Це перше. Або надайте постанову слідчого або судді, тоді ми будемо надавати вам таку інформацію.

Наш мандат, пробачте, що так це називаю, і наша можливість роботи достатньо вузька в межах тих механізмів, які ми можемо застосовувати. І от конкретно, що стосувалося питання здоров'я, хоча це питання було опосередковане, ми не знайшли можливості отримати більше інформації ніж того нам дозволяв закон. Тому, якщо є у нас пропозиції в цьому контексті, то звичайно, нам було би дуже корисно в таких випадках отримувати все ж таки інформацію на запит члена комісії, тому що закон передбачає, що ми можемо звертатись, нам повинні надати інформацію, але, напевно, до таких чутливих питань, які регулюються вже іншим Законом «Про захист персональних даних». Наш Закон «Про прокуратуру» не був готовий до питання того, що будуть прокурори зі статусом осіб з інвалідністю і будуть такі серйозні спеціальні пенсійні оплати.

Тому зверталися. Також до Офісу Генерального прокурора ми зверталися з тим, щоб і вони зверталися до МСЕК. Але тут також не завжди був успіх, тому що МСЕК і їм відмовляв з відсутністю згоди, інформованої згоди з приводу захисту персональних даних особи, щоб надали чутливу персональну інформацію.

Я сподіваюся, я відповіла на запитання. Якщо ні...

ПАВЛЮК М.В. А є зареєстровані кримінальні провадження за результатами вашої перевірки, чи немає?

МНИШЕНКО Є.С. За результатами нашої перевірки немає. Кримінальних проваджень немає. Ну, у нас тривають дисциплінарні провадження. Це є єдине кримінальне провадження, яке знаходиться зараз в ДБР. Тобто це ми не можемо самостійно ініціювати. Є відповідний орган, який також слідкує, контролює це питання. Більше того, скаржником у більшості дисциплінарних скарг виступив Офіс Генерального прокурора. Тому їм також відомо про наслідки притягнення чи непритягнення до дисциплінарної відповідальності і ті обставини, які додатково встановлені.

Але, шановні народні депутати, я на це посилаюсь часто в судах, коли говорю, результати дисциплінарної відповідальності не можуть лягати в результати кримінальної відповідальності. Це абсолютно два різних види відповідальності, які існують паралельно, і ми не можемо...

МАМКА Г.М. Я дякую за теорію. Я вибачаюсь, теорія – все хорошо, ми почули результати. Я вибачаюсь, але у нас також час обмежений. Теорію ми знаємо, по судах знаємо. Я не розумію, для ваших перевірок для чого аналіз крові, флюорографія, я не розумію. Я розумію про те, що ви повинні працювати з висновками, які керівники, якщо вам уже на КДКП направляють документи, вони повинні надати. Розумієте, да. Якщо керівник не надав, то я побачив би, визвав би керівника на КДКП, хто звернувся, і запитав би його

письмово чи усно. Розумієте, да. Шкуру зняв. Шкуру зняв би з одного, повірте мені, наступний не подавав би просто так. Прокурорів звичайних також нічого ганяти. І в цьому була б робота. А коли б я побачив між другою групою, отриманими коштами, завдана шкода бюджету, ви розумієте, да, а стала третя група і орган виріс або приріс, розумієте, да, або зір з'явився. Слухайте, тут же ж два висновки порівняти, там все написано, там даже медичних знань не треба, розумієте, да. Я ж також розслідував справи, там де трупи і все інше, також у мене немає медичної освіти, а вже розуміюсь в цих органах і внутрішніх, і зовнішніх. То тоді було б рішення, а так також КДКП провела, інвалідність маємо, збитки, ущерб бюджету, а куди звернулись, в правоохоронні органи кудись звернулись? Та ні, не звернулись. Також такий, знаєте, цей результат. Але дякую вам за участь, вона для мене змістовна, обґрунтована. Дякую вам.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Григорій Миколайович.

Є пропозиція від колег щодо того, щоб рухатись з підготовкою законопроекту 13603 щодо державних рангів прокурорів. Цікаво, колеги, в рамках «Різного» почути, як ви відноситеся до цього питання, оскільки це питання стосується... Владлен Михайлович, кілька слів скажіть, будь ласка.

НЕКЛЮДОВ В.М. Це питання стосується, по-перше, вирівнювання органів правосуддя, до яких віднесена і прокуратура згідно Конституції, що якщо судді мають ці ранги, чому прокурори не мають. З іншого боку, це, я думаю, що поверне прокуратуру у площину, знаєте, мотиваційних таких, знаєте, службовців, мотиваційних працівників, які будуть стимулювати молодь виконувати завдання фахово, професійно і ефективно. І це буде стимулювати досягнення цілей, цілей, які визначені і Законом «Про прокуратуру», і зокрема і Кримінально-процесуальним кодексом. Якщо людина буде мотивована, я думаю, вона більш якісно і ефективно буде виконувати свої обов'язки, а значить виграють від того всі, у тому числі і

учасники процесу, у тому числі і ті, хто потерпає від злочинів, права яких захищають прокурори.

Тому я думаю, що це важливе питання, воно і унормовує і конституційні органи, які встановлені Конституцією, і також підвищує мотивацію серед особливо молодих працівників. І я думаю, що це...

ПАВЛЮК М.В. Ну, давайте почуємо позицію КДКП.

НЕКЛЮДОВ В.М. Да, дуже хотілось би.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дуже коротко. Коли скасовані класні чини, Владлен Михайлович пропонує зробити державні ранги прокурорів по аналогії з державними рангами державних службовців, які існують в абсолютно різних державних органах. Дуже просто. От як ви дивитеся на таку пропозицію законодавців?

РАДЗИВОН М.О. Тут, мабуть, лише як би моя точка зору, тому що я сам прокурор, старший радник юстиції, підполковник, більше 20 років віддав, для мене це також болюча тема, тому, мабуть, воно буде виглядати як суб'єктивна точка зору. Все-таки я зі своєї суб'єктивної точки зору вважаю, що прокурори точно заслуговують звання і класні чини. Ну, але зважаючи на те, що в мене воно є, тому я не знаю, як воно... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Позиція почута, зрозуміло.

Владлен Михайлович, є пропозиція рухатися з цим законопроектом від Григорія Миколайовича Мамки. Будь ласка.

РАДЗИВОН М.О. І маючи такий старшого радника юстиції, то не буду цей, кажу, що із зацікавленої сторони також мені не дуже приємно...

МАМКА Г.М. Дивіться, я вас розстрою, тут немає конфлікту інтересів...

РАДЗИВОН М.О. Але вважаю, що дійсно прокурори мають право мати звання, класні чини. Це також можна поєднати зараз в практиці дисциплінарної комісії, також можна застосовувати у вигляді дисциплінарного стягнення як позбавлення класного чина або звання, або пониження.

МАМКА Г.М. Дивіться, шановні колеги, в даній історії, на мою думку, треба давати хід в якому плані, доручити Владлену Михайловичу провести підкомітет по даному питанню як автору законопроекту, як автору цієї ініціативи і все-таки винести питання на обговорення в комітет. Чому винести питання на обговорення, тому що ми уперемося в забор Міністерства фінансів, яке буде кричати і бігати по стелі про те, що необхідно виділяти кошти, це все. Ми повинні для себе зрозуміти хоча б ціну цього питання. Перше.

Я не думаю, що державні ранги і класні чини змінять підходи роботи в прокуратурі. Чому? Тому що зарплату збільшили, якось змінилася робота в прокуратурі? Ми не розуміємо. Буде звіт, ми запитаємо обов'язково. Але це питання необхідно почати розглядати. Я думаю, що у нас довга дорога в дюнах буде, як по поліції по зарплатах. Але все-таки воно показує, що коли займаєшся проблемою, воно десь це саме. І основний критерій, чому необхідно піднімати це питання: тому що при реформуванні прокуратури, зміни Закону «Про прокуратуру» деякі ініціатори, деякі як каталізатори, ускорителі реакції щодо змін до Закону «Про прокуратуру», до реформи її, яка до цього часу незрозуміло, вона закінчилася чи продовжується, все-таки брали на себе зобов'язання, що прокуратура буде в системі правосуддя без погон, без звань, з великими зарплатами, іншими ознаками і все інше. Але цього вже скільки років, там 8 чи 7, не відбувається. У зв'язку з цим

необхідно сказати про те, що хтось з цим не впорався і на даний час, хоча б на час воєнного стану, необхідно людям, якщо ми грошей там дали, трохи зарплати підняли, а не можемо зробити нормальні зарплати, які без корупції можуть працювати прокурори, то нам необхідно все-таки мотивувати від нашого комітету і почати процедуру повернення або класних чинів, або державних рангів для того, щоб все-таки була кваліфікація, і на підставі цього ще збільшити фінансування прокуратурі для того, щоб все-таки зробити.

Прошу все-таки, Сергій Костянтинович, доручити Владлену Михайловичу законопроект 13603 в найкоротший термін провести підкомітет робочої групи і до наступного засідання комітету, до наступного, підготувати (не збивайте мене з пантелику своїми от цими коментарями), підготувати до наступного комітету, щоб ми довго не затягували, рішення на розгляд комітету. Приймається так, Владлен Михайлович?

НЕКЛЮДОВ В.М. Дякую вам, Григорій Миколайович.

МАМКА Г.М. Справитесь? Все.

НЕКЛЮДОВ В.М. Дякую за таку ініціативу.

ПАВЛЮК М.В. А є ще в КДКП якісь пропозиції, щоб ...*(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, шановні гості, якщо у вас є пропозиції, будь ласка, профільний заступник Максим Васильович Павлюк, який відповідає за напрямок прокуратури, очолює підкомітет, який опікується прокуратурою, Владлен Михайлович Неклюдов. Всіх, не хочу сказати колишніх, бо в серці, впевнений, залишаються прокурорами. Дуже приємно чути Григорія Миколайовича Мамку, який довгий час віддав правоохоронним органам, що він хвилюється за прокурорів.

Шановні колеги, порядок денний вичерпаний. Оголошую засідання комітету закритим. Дякую.

ПАВЛЮК М.В. Сергій Костянтинович, я КДКП спитав, може, в них є пропозиції, що ви закриваєте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, шановні колеги, якщо у вас є пропозиції, зараз озвучте, а в будь-якому випадку письмово направте нам.

РАДЗИВОН М.О. Дуже коротко, якщо дозволите. У нас пропозиції будуть. Наразі ми над ними плідно працюємо. У нас ми напрацьовуємо пропозиції щодо змін щодо законопроекту. Тому, я думаю, ми будемо з ініціативою звертатися більш детально, вони займуть багато часу. Наразі точно будемо...

ПАВЛЮК М.В. Тоді чекаємо письмових звернень.

РАДЗИВОН М.О. ...в найближчий час звертатися зі своїми пропозиціями. Зараз хочемо їх доопрацювати, щоб це не виглядало так, як недоопрацьовано.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, всіх ще раз з Днем вишиванки, це наш символ. Гарного тихого продуктивного дня. До побачення.